

שער חשבון הנפש

הבורא יתברך ויגיל בכה שהשקפה עליו מסודות החכמה ומאוריה ויאשך נפשו על מה שהניע אליו מדיעת אמתת העולם התחתון והעולם העליון ומחשבת האלהים הטובה והנהגתו וקיום נדירתו כבריותו כמו שאמר דוד עליו השלום (תהלים סד) ישמח צדיק בה' וחסה בו ואמר (סג קט) ישמח לב מבקשי ה' ואמר (לימים פ) אל יתהלל חכם בחכמתו וגו' ואמר (סג) כי אם בואת יתהלל המתהלל השבל וידוע אותי וזאת היא המדרגה העליונה שבידיעת האל יתברך כי מי שידעוהו כאמת ידבק בעבודתו וביראתו כפי ידיעתו בלבו ובבצפנו ויתקיימו לו חובות הלבבות והאברים בלי מורה וכלי עמל אך בחריצות והשתדלות חריצות כמו שאמר דוד (תהלים קיט) חשתי ולא התסהמהתי וגו' ובו אמר החכם (משלי ג) אטרי אדם מצא חכמה ואמר (תהלים קן) אשרי שומרי משפט וגו' והאלהים יתברך ישימנו מהם ויכניסנו בכתותיהם (ס"א בכונתם) ברחמי, אמן:

גסלם שער חשמיני. תהלה לאל יתברך:

שער התשיעי שער הפרישות

בפרישות מן העולם הזה והטוב לנו ממנה. זה פתח השער:

אמר המחבר לפני שהקדמנו לדבר בחשבון האדם עם נפשו והיתה הפרישות מן העולם אחד מאופני החשבון ראיתי לסמוך לו באור מיני הפרישות ותוכן היוב מה שהוא חוכה ממנה על אנשי התורה בעבור מה שיש בו מתקנת התורה והעולם ומנוחת הנפשות והנפשות בשני העולמים. וזאוי לנו לבאר מדברי הפרישות שבעה ענינים. האחד מה היא הפרישות הכוללת וצורך אנשי העולם אליה. והשני בנדרי הפרישות המיוחדת וצורך אנשי התורה אליה. והשלישי לכמה כתות נחלקים הפרושים בפרישות. והרביעי בכאור תנאי הפרישות. והחמישי במה שיאות לתורתנו מן הפרישות. והששי במה שבא בספר התורה וספרי הנביאים מדברי הפרישות. והשביעי בהפרש שיש בין קדמונינו ואבותינו ובינינו בפרישות:

פרק א אבל מהות הפרישות הכוללת וצורך אנשי העוה"ז אליה אומר בתשובת השאלה הזאת כי הפרישות שם תחתיו ענינים. והשם כנוי מגולה והענין סוד מוסתר וכאשר יסירו אדרתו (ס"א אדמתו) ויתירו חותמו יראה מסתור ענינו ותגלה במסתו

מרפא לנפש

בעבודת הכורא כפי' פתח פתח לא ענדס את סי' אלכס בשמחה וגו' וכן כמה פקוקים שכתב סתמך במקומות און מספר וכבר כתבתי שכתבתי ז"ל וכן לרוח הקודש ויכר מדרגותיו ובעבור שחס בשמחה במלכותו ובעבודתו יח' י"ב בעל"ט: האלהים יתברך ישימנו מהם ויכניסנו בכתותיהם ברחמי: אמן:

פרק א אבל מהות מה סוף הפרושים סי: אומר וכו' כי הפרישות שם תחתיו ענינים ר"ל המלה זה של פרישות הוא שם על כל מיני פרישות כגון נקראים בשם זה סוף פרק אכל פתחו סתם כדרכי פתח פתחו כמה ענינים שאינם דומים זה לזה: והשם כנוי מגולה ר"ל כל שמות של כל דבר הוא רק כנוי עגולה שנקרא ק"ב בתי האדם וסגנון ופירושו הוא נכסר ונעלם כפוק: וכאשר יסיר אדרתו ר"ל מנאמרו ומכסאו שכתבס לוחו: יראה אזי

פתח לחם

כלומר את ענשתי לוחו בעינו אז גם הוא יחי בלשמי כו: ושכירתו חמודותו: וישבת צדיק בה' ביועץ סי: בלי מורה על חונות סלכות של יוסף לו למהר ארבע ללכ ופל חונות סלכרים אחר וכלי עמל שפועל במעליו הוא נקרא עמל כדריש עמל הוא כנוי עגולה שנקרא ק"ב בתי כשכל ויצארום בתנועת סלכרים:

השער התשיעי

מתקנת התורה והעולם סגריסוף הוא סקון סלכס. לעניני סכורה ולמטט קיומו בעולם הו: וצורך אנשי העולם אליה לאתס סכך נכריס אכס בעולם חליס: וצורך אנשי התורה אליה סגריסוף סמיוהדס לאתס יח' אלית סיא מלד סחטס כעלי סורה סקריסוף:

פרק א כי הפרישות שם סגריסוף הוא שם דבר כנוי פתח ונגודס ותחסיס כללית כמס עניניס סגריסוף: כינוי מגולה סכסוהס סכלולס בשס זס לפרוס מן סדכר סמקון כו: כינוי יסיר

סחקו ותמדו מל' פכיתס סחמדה (יפסיס ז'): והאשר נפשו מלשון כפשי כי אסוול (כרלסיל ז'): פ"א הפרישות הכוללת לכל בני אדם יחד: אנשי העולם חסי' אינו מלשני סכורה: כי הפרישות שם וכו' הוא שם סכולל ענינס סדכס: כנוי מגולה שם כנוי נגלה לכל שמתכן את סכורס עמלו מתלום סעולס בשם ספרת סחס: סוד מוסתר להכין כליס עמל עמל סגריסוף סגמורה: וכאשר יסירו אדרתו מלבושו ומכסוהו סמוליס ומכסס עניס (ס"א אדמתו) סכוא כמקמון סמקון ככרן ומכסס כלדמה של סגריסוף ע"ד אשך יסירו כלדמה אשך עליו: ויתירו חותמו יסמחו יסוהס סעליו סמוליס לוחו: ותגלה סמקו עיקר

שערי הפרישות

ונדר הפרישות בלשון שרש חסימת תאוה הנפש והסגור מן הדבר הנפיש ממנו עם היכולת עליו והודמנותו לעילה המחייבת זה ונאמר הפחד מן שיכול והגיה. והעילה המחייבת חסימת תאוה הנפש מתחלקת לשני חלקים. אחד מהם כולל האדם והרבה מבעלי חיים. והשני מיוחד באנשי התורה מן המדברים והפרישות הכוללת הוא הנהוג בה לתקנת נופניו והסדרת עניניו כמו הנהגת המלכים ברחמי המדינות והנהגת הרופאים לבריאים ולחולים והנהגת כל איש שכל את נפשו בחסימת תאוותיו מן המאכל והמשתה והמשגל והמלבוש והדבור ושאר תנועותיו ואופני תענוגיו והפרישות המיוחדת היא שהורתה עליה התורה והשכל לתקנת נפשותינו לעולם הבא כאשר אבאר במה שאני עתיד לדבר בעזרת האל יתברך, אך אופני הצורך אל הפרישות הכוללת הוא בעבור מה שהקדמנו בשער השלישי מן הספר הזה כי חפץ הבורא יתעלה בבדיאת מין האדם היה ליסר הנפש ולנסותה בעוה"ז בעבור שתזכך ותרוה בתבונה המלאכים הקדושים כמ"ש (זכריה ג) אם בדרכי תלך ונו' וצדתי לך מהלכים בין העומדים האלה. וצדתי החכמה נסות הנפש בנפשות עפריות מקבלות הגידול והתוספת במצוה המזונת דראים להם מהכיב הבורא יתברך בנפשות האנושיות כח תאוה תכספנה בו למוון המוכן להם בעוה"ז להעמידם ולתקנם כל ימי חבורם והרכיב בהן עוד כח אחר תכספנה בו למשגל להיות מן האיש תמורתו בעולם ונתן הבורא יתברך לאדם שכר עליהם התענוג בהם והפקיד עליו היצר להניע אותו אל המאכל והמשתה והמשגל ואל כל התענוגים והמנוחות אשר בהם תקנת נופו כמו שאמר (קטלג) גם את העולם נתן לכם ונו', וכאשר נבר היצר על השכל ונמשכה הנפש אליו נמתה באדם אל

טרפא לנפש

כחם והתנסה ונדע עינו: ונדר הפרישות כו' ופי' מלך מרשום נספס לכל מיי מרשום כוח חסימת פאום כנש נחוס פלגו וזרם מן סדר: עם היכולת עליו לפי שם יכולת סדר ומזון לפיו נעשו רק סטור פורס ממנו דל"ל אינו נחוץ לקבל נפש זה של פורס כמו שזכרנו סטור כוח מן שיכול לעשות והסחה לשיגל מחייבם זה שיש לו חוה עשב ופסל נפש כוח פורס ממנו רק שאין סענוים וסענוים שום נפש מניסס וכוח מרסס סענוים ואלפי: והעילה המחייבת כו' כמו הנהגת האלמנה כי למנוח מורכב איש את נפשו מן העוה"ז והנהגת כל איש שכל רצו איש חכם ומשגל: את נפשו את עמלו לתקום סאוקיו ולתקנת סוף ע"פ שלל נענוס עליו: שהקדמנו בשער הג' פ"ט. שיש זה סדר כדורק ונשדושו סס: החצונות בהם וסוד נכחם סוף כדו לעמוד כעין שלל ויסתק לך עין סענוס כוח כ"כ סענוס ס' פאעם וזלו מן סענקליו ע"פ נרלייתו וכן כוח ענין סענקליו סעמר סענקליו סענק סענוס מחפילס לסודות סעיל רק לקיום

שוב הלבנון

פיקר עיני: עם היכולת עליו קף סטור יכול להפיק פאוקו ומאמן לפיו: לעילה מחייבת זה בשגיל סכס ידועה המחייבת הספרישות סיה: ונאמר הפורש מן שיכול והגיה רצו זה נקלס סדוט מן שיכול למלחות ספס ועוזו חוה מחמס סטור סדוט: חסימת תאוה הנפש סניסס החלוש סענוס מ' לל מחוסס פור דידשו (דנריס כ"ה): והרבה מבעלי חיים ספרישות חוהס מרבי המאכל המיק פורס: ברחמי המדינות סהס מרסס חזרות ועמוסס האוקוס לקיום סקיבון סלמוני: איש שכל איש משגל מן המאכל וכו' כדו שלל זיק לעו: בגופות עפריות נגופות סהס סער מן האדמה: הגידול והתרופת לגלל ולהוסוף נגופו על ידי המלכיס והסענוים: במצוה המזונת כחלמונה סמאוס: בנפשות האנושיות כדוה החיו: תבספנה מחסוקס: תמורתו סקימות עיוב סוליס חלוני: והפיקד עליו היצר נתן רשות ליר: אל הרבויים מן המאכל

פת לזרם

סירח אדרתו וידרו ורחבו פלס שמי לטונות נד עמי דנריס סענקסו ועלעוסימ מן סלרס סוף סמחות סדר ער סיקק על עמלו כסונון מן סלרס כוח פור חזומר סענקס מן מושכלי ער סקיבון לסולס מושכליס ולסול כח ספרישות לסק רעיונו ועל זה חמס יסיר אדרשו סמחוסר כוח כמו לגוס עכ וזרסם עטר סענקס חר סענס כמ"ל עוד וכסר סלניסי וסניו כוח ספרידו כחלמונה סכור חוהס לר סוגר ועול נד ספרישות ופי' חמס ספרידו מחותמ ונד עניסס חמס כ' לטונות ירלס מססור מינו ומגלס ממנו כלי' יגלס פליו כל חוה סקלית פוסס עמנס ספרישות: חסימת תאוה הנפש סניסס סקלס כו' לא סמחוס עוד נרשו: הנפיש סכור סטור ורס לפורס עמנו: עם היכולת עליו והודמנותו לפי סלספס חוהס פאוקו יס שמי מינו מניסס סלרס מלד פלמוס סענקס כמו נערוח עמי סטור פולס אינו יכול לסקיב ידלס חוסרס והסניס חס לריון לסקיב סדר ע"י חוה סכס סמחוסיס כמו סלסון סהיל מסקסס וריון לו ועד סרלסון חמס עם סיקולס עליו ועד סקיב חמס עם סדמונותו לעילס וכי' ליומו סענקס סכור סהיל סלמוניס סמחויס סכנס סדר כסול סיה סמנוס סידו כמו סעסד ס'ס ללל דו לסת חסין: ונאמר הפורש כו' ככר נאמר מפי סמחוסיס סכסרס נקלס מן ע"פ לו יכולת לעשות סדר והסע סענוס: והסדרה עניניו סייסו עניסס סמוריס ככר נון: והנהגת המלכים כו' סמלן חוקק דס לסכנס חמיס מדנינו כדו סייסו עניסס סקלס סהיל סקלס סכנס סכריות ססכנס סהיל סמורס סמלון מן סהיל: כל איש שכל מן סטור כמל סכל וסס ספרישות פולס כו' כולל מן סלרס גס כעניס סהיל גס ככנס לריון לסכנס חוסס ולסלסל גס גס פפכל יסר כמו סלמון רצו נמחט ועקר: הגידול ככמות והסוספת ככ: במצוה המזונת ע"י סענוס: להעידושו ולתקנם סלסס סוף סמממד גוף סלרס על קיומו והסעוסיס סס סקסיס פלסס לסקיב ע"פ: להגיע אותו סוין. וספוספת

שער הפרישות

מכל מה שהיא להם למנוחה, ואמר אחר הפרישות הבטחון באלהים, ואמר אחר הפרישות כסות בשר העררה ושכר הרעבון ומאוס בזולתם, ואמר אחר הפרישות עוזב אהבת הברואים ואהוב הכדידות, ואמר אחר הפרישות ההודאה על הטובה וסבל הגמיון, ואמר אחר הפרישות מניעת הנפש מכל מנוחה ותענוג נופני אלא הטבע אשר לא תוכל לעמוד בלעדיו ויוציא זולתו מן הנפש, וזה הנדר יותר ראוי לפרישות הנוהגת בתורתנו משאר הנדרים אשר זכרנו. אך צורך אנשי התורה לנהוג בפרישות הוא שכונת התורה להשגיל השכל בכל תאות הנפש ולהנבירו עליהם. ומן הירדע כי הנכרת התאדה על השכל היא ראש כל חטאת וסבת כל ננות ולא נטה עם אל העולם עד שנמו מן התורה השיאם היצר להניח ישוב עולם הצלחם ונמה בהם מדרך אבותיהם אשר היה דרך די הצורך בעולם והספק ממנו ולהסתפק בדבר המספיק לחיות בו ויפה להם התפארה בו והרכות מהונו וחכב עליהם להתעדר ולהתנשא בו עד אשר צללו במצולות ימיו וחייבם היצר לסכול צער גליהם והעולם מושל בהם ואומם אזניהם ומעצים את עיניהם ואין מהם אחד אלא מתעסק

מרפא לנפש

ר"ל שחוס מחשבותיו מכל סדכים שסם לתענוג לסם למנוחה ולא תחלוס. לנס קאי על רשעוים. ונמ"כ שיש בנ' טעיס ע"כ או פ"י מכ סכוד לרעוים למנוחה ולא תחלוס מה סכוד מנוחה לנפך רק לנפס: ומאוס בוולחם מה סכוד זולת סכודו ושכר רעבוט סכוד ממלס נס: עוזב אהבת הברואים לחכר ולישב עמסס: אל הטבע כוי כלומר ולא יסכ נפשו אלא סכוד סכוד מוכרס עליו כפי סכטע אכר לא מוכל כוי ר"ל שיש תחוט שאין יכול תעמוד בלפניס כנון תחוט אפילס ומסל לקיום המו ע"י אחר להמגיל סככל עלוים ויש תחוט שאינו נרץ לו כלל וכלל פ"ו אמר ולכנידו מליס לנפס לנמיו: ולא נטה עם סכוד סס בני יסרכל: אל העולם אל תחוט העולם כוס ולנעוד תמיד: עד שצנכו מן התורה מדרך סתוס סכוד נדך: והשיאם היצר להניח ישוב עולם הצלחם סכוד עו"כ סכוד עו"כ סכוד עולם סללס כלמס וסס סניחודו ולא עוד אלאי מעטס אנוניוסס אין בידיס אכר סוכ דרכס להסמקס כנידו רכס כלנידו ולסס ייפס סיוע כסמאכס כו בעולם ולכריכות מהונו כוי: במצולות ימיו כמו שטענע ניש שאין יכול לעלות כו סס מ"ד מרכס וכסיס מרכס דלגס:

פת להם

לבו ויזרו אשר דק רב בחדס מנעוריו מכל מה שהס מחלום וחופקוס סכוד הסך הנפס: כסות בשכר העררה ושכר הרעבון שלל יבקס לנטע רק כדי לכסות עוונות יהיה המלבוש מליזה דכר סיהיה וכן להכליל רק כדי להיחוס נפשו לדחוט רעבונו, ולחלס כמותר מעמיס אלו זולתס: עוזב אהבת הברואים וכו' לעוזב אהבת האפייס וחכורסם ולהיכו ההתבודדות: ההודאה על הטובה וכו' להודות האל על גמולו סכוד ולסכול הנער המגיע לו מן ה' סכוד סניחודו כו: אלא הטבע מלבד מעמיס אכר הטענע נרץ אפילס ולי אסער להקייס זולמו: ויוציא זולתו מן הנפש ידמה מה סכוד זולת זה מלהסריד כו נפשו: ולא נבחר על אל העולם סס בני יסרכל אל תחוט העולם כי ככל מן סמחאו תחור כמדכר לאמר סמכאו: והשיאם היצר סתח תחוט היצר ר"ל זה היצר ססמקד עליו הנכוד כמ"ס למעלס: להניח ישוב עולם הצלחם ר"ל לעוזב שלס השכל והנפש המגיל תחוט מעוטי עו"כ וכמ"ס בסמוך שכל אשר מוסף העולם ישוב מוסף השכל מורכן: ונפשו בהם היצר נפס תחוט: מדרך אבותיהם מודן ונח ונכריס אל תחוט ויעקב שסכלס היה זך ויכרס הלס, כמו שזכר ספ"ו מזה הסעבר: דרך די הצורך סדרכס סיה לבקס רק דכר סיהיה די למס להמיות נפסס: החספק סכסנו ססמקיות ממנו: ויפס להם התפארה כנידו חכל אפיי העולם היצר ייפס להם הסמפחה כנידו עו"כ: במצולות ימיו כעומק מימיו מל' גמולות יס (מיכה ז'): גליהם גלי הים כל' נער מקיי המון: ואומם ומעצים סיהיס ל' סתומה סוכס חל אזניהס ואל עיניהס עס"כ תחוטס אנו זולמו ונעולס סיניו הירך

מלום המיס כנידו והל"ף כחול"ס כמו זכור וסמור וקצר ה"ף כפח"ו ופלאי כיר"י וכסודו למחוס כעולס ולקצר תחוט: סככל מה סרה תורה להם למנוחה רעוטיי הינפס שקוים כדרכים סיהל מסחוקקת ודמה לס סכסכיגה אופן כדרכים המון ותקייט: כסות בשכר העררה כסוד רכ"ף כסתיח: ומאוס בוולחם למחוס כזולתס: להמגיל השכל בכל בו' סיונו כהתחוט ססמכיות לקיום סללסו סללסו ר"ל לנפך האלס ססעידס נשכל כלומר לכונן כהס לנפס מייס ונגד אופן סהתוט סריר' נשכלן לנמיו על ידי מנוחה סככל עלוים אמר ולכנידו עלוים: כי הגברה התאדה כנידו סכ"ס כנידו: ראש כל חטאת כעמיס היעוים וסכח כל ננות כמדות מנוחות: ולא כהס עם אל העולם כלומר אל עסקי העולם: להניח ישוב עולם הצלחם סיוע השיאס והכסע דעמיס לנפס לס לנכות אמיתות סעמקס ניסכוד העולם סכוד כללסם מכל פנע רע: ונפח בהם כו' סיוע נפס כהס מדרך אנוניוסס סדרכס סיוע להיות די להס כנון סככרתי וד"ל דרך די סנוקן וכו': די הצורך והספק סמנו שלל סמחוטס כנידולס רק כמדות סדרכים שסס עניניס ושכר מייס שאינן מליס לנידו לקיום סללסו כרתיקו לנמיו ולא כעמחוט סג כמותן סניכריס לסס רק כפי סמקיוס לסס ולא כמחוקות כמו מכלל וכמכסה ועל זס אמר וסכסוק ממנו: ממנו סיונו מן סעולס: ולהסתפק בדרך בו' כלנו לקבל סספק סכוד סככר עמו יסות ולא כמוכרס: ויפס להם התפארה בו להסתכל כו וליכריתו מהונו ולהסערן כעמדיטס וסכסוק סכסוט ססס נקראים סון כמו כנלמר ככד אל ה' סמוקן וכו' ונלמס ע"י וימללו סמקיך סענע ויחודס וכו' נס נלמס ואלס לא אמרס כו ועל ספי סכלרס סמקון כנידולס ככרס אהלס אמר ולסמקדן כו ועל מין סמדינ' סכול ולסמכא ססמכסוכות סכוד על זולתו ממין סלרס: במצולות ימיו סמוק נכרס סמנויו סעמנויו סעולס סממקיוס כו סללס סס ודמח סיס כסוער כמו סמלר סמנון ככרדסי: לסכול צער גליהם סמיו דלחוט ומחלונות ככליס לנפס מריוני מענויו סס דונמס גלי הים: ואומם אזניהם ומעצים מוסר: ומעצים עיניהם

שער הפרישות

בתענתו כשישינו וידמן לו הוא תורתו דתו עד שטרד אותו סאלהיו כמו שאמר (ישיה נ) תיסרך רעתך ומשובותיך תוכיחוך וגו'. ומהם מי שיסנע התענוג והוא ומחשבתו עליו ונפשו שואפת עליו ותלויה בו ושונה בבקשתו לילה ויומם כמו שאמר (חזקוני לט) אך יחשוב על משכבו יתיצב על דרך לא טוב, ושניהם בעיניו טובעים ומהשיני המלכו בו נגזרים ונלאים מפסידים כמחוררתם ונפשם פחותה ובחירתם רעה, סכלים בערך התמורה והמומר כל כמו שאמר (שם ק) וימירו את כבודם בכבנת שור וגו', ואינם סרים קראוי הרגיל הגובר ורהבי המחורות המפסידות לטרוד (ס"א לענות) לבותם בתולדות רהביו ולישב בלבם נלגליו וכל אשר התערבו רחקו וכל אשר רחקו מאור האמת אשר נפרד מסגו כחברת היצר אשר ידעו התאבכה האפלה עליהם ונלכו העולם כלבם ויף חוקו בעיניהם

טרפא לנפש

כשישינו נסתמלנו: וידמן לו כלה קחש: והוא תוררו ודחו כלומר אין לו מורס אחרס רק מס שטובד ומתקסק סמדי לנפיע לכל סלופו: תיסרך רעתך טרפק עמס סוף מוסך סקלום עילין ענדוס סכולס מתיר סלס לנברו ואין לך ענוחס מסס לעולם כמיס חיל כל ספוק עמט פול מורס ס' וזו כעוכיו וכעוכי"ג ג"כ סוכך רתך עמן סענדוס נעסל ס ענוחס וסל עמס מוסך וסיוט דקדף ודפי ודלוי כ רע ומר מוכן אס כ"י סלסוך: ושיניהם בעיניו טובעים פין זס סמל סלוח פויזו ופין זס עילין סמין סלוחו ונשט עזלחס עליסס סטיסס עונמיס נעלונס ח ספוי"ל ענדוס לוי סוף זל סלמר ונעומיס סוכיסס ענימי ספוי"ל: ריני: ספסידים בסחרתם סקט ספוי"ל כיעמס ואינן מרומים ללס מפסידים: סכלים בערך התמורה והמומר בה לרגבי יודיס מך מס ססס מתלויס ענדוס ס"ל ענדוס סכולס לוח סס יקר ונחש יוסר: ואינן סרים קראוי הרגל הגובר וסלס וסוקוס מלסיות קרואיס ומזומסס לרגילות סלסס סגבר עליסס כלומר סקלס לסס לרזוס מסס: ורהבי ע"ס, ורכיז עמן מוק כמו וסכסס עמל ואין. וי"ט עמן גלוח כמו וכל סס אל סכיס. ו"ג כמו סכססי כרים עמל סכסמון סכול לטון קנין וקניני סוכיסס ככלל קרליס סכיסס וכייל דמס סמחנר כמסס מקומוס וסרסס מרס: התערבו ל' מענדוס סכסמנר עס ספוי"ל רחקו מעוכי"ג: אשר ידעו נלס', ל"ג אכר ספיומו עילו כמו כ"י יודע כ"י דרך דיקוס. ו"א עמן סכס כמו כ"י ידעשו למען אכר ילס. ולנעמי עוד: התאבכה כסחקס עמין ויחלככו גלוח

פת לחם

עיניהם מסניע אל פעולת ס': כשישינו נסתמלנוס ו"א וידמן לו עמלנו: ומחשבתו עליו כ"י ננר ג' תלוקוס סקלסס וסכחוס וסכוד אמר סלס תלוקוס ולו: ושיניהם בעיניו טובעים ומסיס לטון סנימיס כמו ומסיס נעמיס: נגזרים ונלאים שט דבריס חלויס מצימיס כלל וע"ל אמר נעמיס וזס דבריס ססס מצימיס חלויס כ"י מלחס רכס ספסכר סכסס מסכרס או סכווננו סלעמי ססס רחויס ומכיס ססס נגזריס ומנמיס מלסנינו אפ"ל (עלס סקוקס חלוי סס מענייניס עמס ומשכתיס נסתמלנוס כלל עוז ומענומות לנשנו ו"ל ויכלו ולכן סס גלויס סמוד: ספסידים בסחרתם ססס סכחוריס סמחילין סמורס כסחורס כן סס מתלויין עולס עומד בעולם עובר ופער ככאן ג' סלסנוס. ננר סלכס סכוניל אמר ספסידים סמורסס וכל סלכס סמכר אמר ונשקס סמורס עמל כל סמכנסס וכל מנימיס סלסס סמורס סכסמון סמורסס ועל סלכס סכסוב אמר וכחוריס רעס סמכנסס דעסס וטס ססס כחריס לעוב סוף רע כמלחר סכריס סוף סלחוריס רעס ע"ו וכ"ו ונכחו סוף ננרזו ג"כ ג'. סלסנוס עמל סלכס סכוב אמר סלחוריס רעס סוב ועל סלכס סמכר אמר סמיס מר למקום כ"י: סכלים בערך כ"י מכלר דבריו סלמר ספסידים כסחורתם וכל ססס סכלסס מלסכין ע"ל סכססרס וסמורס רס ססס מי סלס לו דרך מלס לוי סוף וסוף מנייר סכדס קרלס סכדס סמורס וסכתי סוף מומר כסכדס וסכוונס סלנו מוכן ערך שני סעולמוס זס ח"ו: ואינן סרים קראוי הרגיל הגובר ססס מלסיות קרואי סכרגל כלומר מודמיס לרגילות סכור על כלון סכליו כידוע סכרגל נעסס ענע: ורהבי וסכוונס סלסס מתגלל כסחוריס ספסכוס וסס קניני ספולס ואמר ספסכוס ססס מניחוס לסכסס ע"ל סלסנוס: וכל אשר התערבו ענימי בעולם רחקו ע"ל סלסס: התאבכה האפלה מלנוס ויחלככו גלוח ע"ל סכוס עמן מנכוס ונלכו: יג"ל העולם בלבם גללו סלחויס כליס:

טוב הלבנות

(ישיה ל"ג): תיסרך וגו' הרעס עמס עשעין סכסעיס לרדוף אמר סעמי עולס הי"ל מיסרת לוחס סכונילס לער סולס וע"ל גלי סמון: ונפשו שואפת עליו מקוס ומייתלס עליו: ושניהם בבקשתו ימר כיון לנרוס וטונה כבקשו מ' להכניס סגנה סמיד (סמלי ח'): ושיניהם כמיני סלחור סלחור סכסוב וכליני מסי: בעיניו טובעים וקנימיס נעלונס סמלוח סמלוח: ומחויגו השוב בו נגזרים נחסיס מ' מיך נגזרו (סלויס ס"ח) כל' אינן סלחורס הללוים כמיס עמוקים ומעליס זכר ופרימי: ספסידים בסחרתם כל' כקניס ערמי לקטס לסס ח"י עולס סוף ואין יעליס לסיגי לוח: סכלים בערך התמורה והמומר בה עמוג סעשולס סמחילין דכר על דכר לריך סידע עכר עווי מס עמט וסס סלוקה עמד ומי סמי ימילוף דכר סלחי יודע עווי אף כ' חס לל ידע סל אמר מוילי מיד סחסי ע"ל ספסכר דכר יקר מכל יקר ומקבל עמד דכר סלחי עוף כלוס: וימירו את ככרם וגו' כמו עששו סוכד סעגל סמחיו ענדוס ח"י נענדוס סעגל כן סמחיס ענדוס ס' עטור סמי סוכס ותענומוס נמי חלס: קראוי הרגיל הגובר סקלס סכרגל רעס סוכר עליסס לנפשו: ורהבי וסחורות המפסידות סממלמיס לסמר סחורוס ספסכוס, ורכב סוף ל' למון ומוק כמו עמי רכב (לויס ס') ורכסס עמל (סליס ל'): לטרוד לבוחם וכו' מוסס על ואינן סרים סלניס סרים מלחורו כמלונס חחק בעולם ועיניו: ס"א לענות ג'): וכל אשר התערבו רחקו כל אכר סמכר עס העולם רחקו מן סלסס: עמנו מן סלסס סגנוס כלסכס עס"ל: אשר ידעו סכרי לוחס לנכס כמו אמר ידעו י' (דכריס ל'): התאבכה האפלה גכסס ומגדלס סלסלס עליסס, כמו ויחלככו גלוח עמן (ישיה ס'): יף חוקו בעיניהם מניס סקלס

שער הפרישות

יושיבו אותו בהרוב שכלם, וכל אשר נוסף העולם ישוב נוסף שכלם חורבן עד אשר חשבו דרכו הרעה כי היא המוכה ותעתו כי היא הישרה ושמוהו לחוק ולמוסר ויורשו אותו האבות את בניהם והעיד עליו משכילם וצונו כי המונם והתקנאו עליו שריהם עד אשר נתבסם היצר בהם (ס"א בניניהם) ונתמלאת החמת, ושכ ברם הדבר הנכרי בעולם נודע והדרך הנכונה בו נכריה והמספיק ממותיו הרעב הכופר ועשה כל אחד מהם כאשר ראה שעשה רעהו, והאוחז סמנו די ספקו נקרא עצל והמתאחר (ס"א והמתעצל) סדרכות בו מקצר והסתפק במספיק סמנו חלש והעובר אותו משתדל ומשתכחים בו ומתנשאים ובעבורו מתחברים וקועים ורצים, ובעבור הגבול בו (ס"א ובעבור הנמול בו) עושים במניהם אלהיהם ותורתם מלבושיהם ומוסרם חזק משכניהם ותועים במצולות הסבלות מרמא לנפש

עין: ר"ל יוסף הוא כמו ויף גדלו (יחקהל א'): נתבסם היצר בהם עין סדרות וסמחה כמו שחמרו חזיל יוסף אדם לכסותו כסותו; ונתמלא החמת נלד. ונתמלא מין פסמות שמתבסם יצר נס: והמספיק ר"ל מי שחזק טוהן מוחיו שיש לו נמשים הוא אלום כוסר כמו שחמרו בלבוש סידום ס"ל. או ר"ל והמספיק מוחיו העצב כסופ. וכל' אש' מי שיש לו די והוא כוח רעב לרכות עתו פעמונו ומקפץ ללמדים וסמחה אלו: והעובר ארצו מי שפדו את כסולם נקרא אלום כסופ: ובעבורו ובעבור כסולם וקנינו: ומתבסם יצר זה עם זה: וכועסים על מי שאינו עוד אשוח: ורצים ומתלסס למי שעומס: ובעבור הגבול בו עושים במניהם אש עניו את גדלו שיש לסס ומפוסת כרכה מן כסולם אף עושים בעתים כו

מה לחם

העולם נעמיהם כמו ויף גדלו (יחקהל ל"א): ויושיבו אותו בהרוב שכלם עשו ישוב גדולם מורכב שלם: ותעתו מל' טושה צדק (בלתיים ל"א): ולמטה להנהיג יסרה: והעיר עליו משכילם העירו עליו משכיליהם: נתבסם היצר בהם וכנס היצר במוחם וכללם שלם מל' מטמסס וסוכור: ונתמלאת הרחבת מל' גדשו את המדה שצדכני חז' כל' נתמלאו ברשתתם והמה רבו עלי מל' חמם מים (בלתיים כ"א): ורשב ברם הרב היצר בעולם נודע מה שהיה מקודם דבר זה חזר להיות אלום ידוע והדך האכזר גדלה נעמיהם ככדי: והמספיק במותריו בו' כל' מי שהוא מסתפק ממוהי העולם שיש לו יוסר מדאי עכ"ל יוסף הוא רכעז וכוסף וותקף חמיד יוסר: והמתאחר המתחכם: מקצר ומחמס: במספיק ממנו המוכרח לכדי חייו: והעובר אותו העובר נצול העוק ומבקש מותרות: משתדל איש משונה ויודע להשתדל בעה"ז: ובעבורו מתחברים המהגרים להלשים צעבור שיעזרום לעת מלוא לפסות להם מותרות שהיה"ז: וכותעים על מי שעומע מהם מותרות שלם הזה: ורצים מתלטים לשונאיהם צעבור שיעזרום דרך לאסוף ממנו ויעזרום על קימי העולם: ובעבור הגבול בו וחלח שעברו הגבול היסר והקסן. ס"א ובעבור הצמול בו, ור"ל נצטלו משקיים הצמול בקימי העולם: עושים במניהם אלהיהם עושים עובדה ה' ושכדים תאות צמיחה: ותורתם מלבושיהם עיקר מונחם הוא להמליץ להם מלעשים יקיים: ומוסרם חזק

ויף חזקו נוסף והאלי יוסף נעמיהם: ויושיבו אותו בהרוב שכלם פ"י סמחיו נעלם וחסיו העולם כמו שחמסם שכל אש נוסף כסולם ישוב ר"ל ומת שמתלם הוא פוסל ישוב כסולם מורכב שכלם חזכירי הוא מעסק וזמן וכל אש נוסף כ"י הוא עם דברי נפש מקירם נמשל כסולם כסור להיטו שכל אש יתחזק קרבו לגבול ויתחזק אכזרו כחמסם וכל אש יוסף נעמיהם עולף נחליים סמס מדיכריו כהמלס זה כוסף: והעיר עליו משכילם מתכילם כמסס הוא כמסר לנס על העולם ומזרם עליו: ועזו בו המעם ועו סל"ז נקטוץ כלות: כהמון כס כחלוטיו ועומדים זו: עד אשר נתבסם היצר נעסס יסר מנוסס ומתח כסס ויש נורמסם נתבסם כניו סמח"ן כל' נחיש על כסום וכן: והתקנאו עליו שריהם כסרים מתקייים זה כס על פסקי תאות כסולם או ספרות כסרים מתקייים על כנתה ועיניהם סעסב קרוב כסולם ומעשיים אש כחלוטיו ומתקייים ממנו: ונתמלאת הרחבת לנס מתמלא כנתה מלחיה מל' כחמסר מתחבבת האחותים: הדב' הנכרי כ"י סמחה כור אלל כסלם סלמחיו חזר אלום להיות דבר נודע שחזק סידק וזן לסיק סדרך כסונוס אלל כסלם כל אלום סמח"ן לנס: והמספיק במותריו הרעב יכוסר המספיק את כרעז מן מה שחזק מורא אללו הוא אלום מתואר כחולר כוסר כמו אשיר סדרה כמחיקו כמחיק ציד עני לפעז וכמו שחמסר כמין לניו עוקבה אש אלכסיס ולכוסר עומס להם אינו מתכנסן סעסב סעסב כסלדס לגלח ונכוסר ומתח שחמסר שש כחמסר לפכד נעמס עליו רבו כ"י ועשה כל אחר כ"י לפי שקיימה די מעשי הוא ענווה כסלם יסיר ולולגו שדעתה מתחזק כמסך לחד אשיר סעסב רעשו פיה כסלם סמחה לפעמיה לבור מדרך זה כמכס בני אדם מדע כל אשיר המתחזק כפועל מנוסס פ"י עוקל אחרים ששויים כוס: מקצר קירף עקף שחזק ג"ל לטון עוללו: והמסתפק במספיק סמנו חלש נקרא אלום חלש ואף ככרז סמך ואסוחו ממנו די סמון נקרא עלל עם כיון על אכנת סמולל שחמרו מקימי כסולם קר כשי שחמסר ספיק למחיסו ואשיר כמסלל לרכות ממנו קרטיים אותו עלל ואחריים סכדונו ועוללו גורמים זה ונכדן מדרך מל אכנת כמסר כנתאוחיו כמס סמפיק לסיים זה קדאיהם אותו תלות כמותו חלש ואינו כוכל אלוטיו ובעולות וסירות: והעובר אותו משתדל מי שחזק מורב אל סעולס וממסוס בו לסמור הוא נקרא ומתואר אלום כחולר וזמ ומשתדל. ולי גדלה נכרוס וסעברו אותו גדליים סככר נמא כדכדיו כסמקונו כיוס כסולם הוא נקרא אללו עורב כסולם: משתכחים בו ומתבסאים סם מתאחרים ומתנשאים כמס שכדיו מקיינו. וס נס למס ששאר כלבוטות סמך חלש כסונוס סמך חלש עורב כסולם ככל יסו מלרו כסמחלות וסירס בניו ואחיו וקנינו משכניהם ומתבסאים בו ככרז בני אדם להסתפק ולהסתאפות כמעלות קרובים: ובעבורו מתחברים וכועסים ורצים ככדי לסכין אותו סם המתמים זה עם זה ככדי שארם את לחיו וצמחיהם כוסטים זה על זה ואחרים ומתלסס זה על זה ככל כשי כחלסם לנס שיועיל להסתפק אותו: ובעבור הגבול בו כמקוטבים גבול סמחיהם ומתאוחסם כמסגרת כיותר או עושים כעסלס כחלסם כלומס סמחיהם כחלסם סמך את כורלו ולשום כוס ממיד לנו וכל מיטיו מל' כל מעיו כן סם עורבים אש כעסם ומשמיים כל מהכוסס ומעיסו בו: ותורתם מלבושיהם שמתה שדק כייסם שיסרלני לסתלגס ולסתקדר נעמס סמורס מל' כי לויים מן סם לנלסן ויקיים

שער הפרישות

שבים במרוצות העצלה עמוסים במעמסות התאוות ומבקשים נמול העובדים במעשה העובדים ומדרגות הצדיקים במנהגי הרשעים, כמו שאח"ל עושים מעשה זמרי ומבקשים שכר כפינתם. וכאשר הגיע היצר ברוב אנשי התורה אל מה שספרנו נצטרכנו לעמוד כנגדו בפרישות המיוחדת אשר זכרנו נרדיה בפתחת השער הזה ולהתייצב לפניו בה עד אשר תשיבם אל נדר הנכונה התוריה אשר בה תקנת האמונה והעולם. והיה בדין בעבור זה שיהיו באנשי התורה אנשים יחידים נושאים הפרישות המיוחדת ומקבלים תנאיה להיעיל בה אנשי התורה עם פנות נפשותם ונמות מדותם אל התאוות הכהמיות עם היצר ויהיו דופאים לאמונה ולנפשות יעלו ארוכה להם בעת נמות מהמדות הטובות אל המדות שאחריתם מנונה, ובעת נכור יצריהם על שכלם ועת מדרתם במותרי עולמם מהדברים הצריכים מאד לאמונתם כאלו כונתם לרפא חולה האמונה או דוה נפש ממדוי הספקות יפירו להעלות לו ארוכה באמתת חכמתם או בורח מעבודת האלהי' ישיבוהו אליה ויבטיחוהו או עמוס בחטאיו יערבו לו מחילת האלהים בשונו מהם. ואם יבא אליהם שוכח אלהים יזכירוהו או צדיק יאשרוהו או אוהב אלהים יאהבוהו או מגדל ליכולת האלהים יגדלוהו, ואם יחטא יזכירוהו מיד לשוב ואם יחלה יבקרוהו, ואם יהיה להם סותר מן העולם יעניקוהו סמנו ואם יפגעהו פגע יעורוהו. והם דומים בעולם לשמש שפושטת אורה בעולם עליונו ותחתונכי היא מאירה מה שלמעלה מסנה כמו שהיא מאירה מה שלמטה מסנה מן הכוכבים

מרפא לנפש

ויזרחו לנרך גופם בלתיים ופתיים ומבגוש יחמוק נפשים ומשכונם ולאם עובדים גם לאלהים רק ית ללם חללים חללים. כי מי: בפתחת השער הזה ל' נתמלא ספק סוס: והיה בדין כי להועיל בה אנשי התורה כי סוף פדיו נעלמו ספקיהם כסף דק ח' ע' עם פנות נפשותם כי כשפנו חצי ספור את נשמותם אל הפתחות הנכסיות או ילאו מלאו כמאוס ויקחו מוכר. או מי עם פנות נפשות. שספרוים פנו מנשונם שלא לנעות נמדותם אל תפלות הנכסיות: ועת שורדתם במותרי עולמם מתדברים כי שאלפו זכר ממש סם לבינו מאל לאמונתם ועי' הם פדיום פחד נעושי: ואם צדיק יאשרוהו כלומר משבחם אותו כדי לעמוד בדרך אשרי וישני בתן וכן פ' כולם: או ואצרו ויחוקקו' ויחזקוהו ויורו דרכם כפי' כמו אצרו וכן אצרו להשי' ויעלוהו סגדל ללש' יופ: ל' עיני נבחרים כמחבר כל' כוס: והם דומים בעולם לשמש כי מאירה מה שלמעלה מסנה כ' כי ית כסם כוכבים סם למעלה מהסתם בגלגל שלם ומקלים

פת לחם

וענקם לגדנריותך והואר כמעיל ונצח משפ' (איוכב) סם מהדברים נכלובי כס וקטנ: ובסורם חוקק משכניהם סחת סגרי' ספרד לקדו את עלמו נפשים דברי' מוקר ולתש' ולתש' ספספ דבריו סם פקודים נעמים את משכונתם נפשים ויבולתים ומתעשים נכסם לחוק ככל אשר ימלא סם נדק: שבים במרוצת העצלה כלומר ימים על ענם עם מתנשנים ככדוים כעליות אחר עליות ולתקת מלך עמים כיה מדוקדקת כפי מהכחו בעוונותיו כרבים עיניו אל אום משכאל שלא יחדר לבו ויודד כעטו ימי סדיו חזן אל כולם סגדול והאר עברם סוף כס נללמות ואחריו מללם סגללם כוונתו על הסג' זמן סעלות כלו בספק ויזכר כלל כמי שרין מרוס: עלום גלי ספספ פעמיה: עמשים פעונים נמש' כחלות כמו ספסופים מי נון: עם פנות נפשותם כ' כלומר עטו או ספסו נשואם כלומר מתכנסים פנים אל ספסופים כמו שאלמו זיל אל יאמר אדם אל אש' כבאר מחר וכו' וספסופים כרבים כסם סם בעל תאום כמותם ורוממם תאוסם כס למדים מסם לרקתם מוכר: ויהיו רואים לאמונה שאין קשוקת כלמותם או מתמת החלום סגורת: כבור יריעה' סגמיל' כפויא: ואה שוררתם כ' מהדברים כ' ספספרד כמותות ספסופים ספסופים לנס מן הדברים סגורתם: ומדוי הספיקות ספסופים וספסופים כחלום נדביו מן ספסופים: ויבטיחוהו ויבטיחו לו וסוכל לנשין עונות חללים ונא ירפס לבו לאמר כד' ממני סדבר: יעורבו לו נשון כולם ועברו. או מלשון אום ערכת לנשין: יאשרוהו יאמנו לבו שיתקן כקומפו ולא ירפסו: מן

שוב הלבנון

משכניהם מהניסם הסון ודךך ארץ סלהם הוא שיעד לחוק ולהדר לו דירה יפה: עמוסים מעוים: ומבקשים נמול העובדים וכו' מתקן עכר הצדיקים נמנעה הרשעים: ומדרגות הצדיקים המדרגות שזוהם הצדיק לטי מדותיו ומסודותו אשר מתחיל לו כל אחד מן החסידים, ככסור הוא שמדותיו ומנהגי רשעים סן קן מדותם הטובות הראוי לגדלם ולתש' נש' ונש' ונש' צ: הפרישות המיוחדת שיהיו פרושים וזכר מאלתם כדי שיוכל להיחזק במשור ללחם זורם ולהגשים אחריהם כספריהם אשר יאשרו אחריהם: ומקבלים תנאיה סגיל' כל העוים ספריים ללם ספריהם: עם פנות נפשותם כפיש' ספסופים: ונמות מדרתם נפיות מדותם: מהדברים הצריכים מאד לאמונתם כלומר סם מדותים נמוחי השלם יורר מן הסדרה הלתיים עניק האמונה: כאילו כונתם לרפא חולה האמונה כלי' ספסופים כאלו אין פיוסם להנחם לדרום ככוד עמלם אך כונתם לרפאות מי ספוא: תלם כלומנו: או ארה נפש כמדוי הספקות מי פיש: לו מוזה נמש' מהמת איזה ספק סגדל לו: ארוכה רשואה: או בורח וכו' יודע את סרלא ומדרד צ מתגוררת שיהיו לו ערבים שסם יסוב משפוחו יימול לו חללים: או צדיק יאשרוהו יבטיחוהו, מלשון כשלי' כי אשרוי (נלחם ל'): עליונו ותחתוננו סגמם הוא בגלגל הרביעי ושכני נדק מלדים סם למעלה מה סגמם מקלים אור מן סגמם כמו סנה סוכך לנה סם סה ספסופים

הספסופים

שער הפרישות

הדגמים . וכן אלה היחידים אשר ספרתי לך בעוה"ז כמ"ש (בנאשית יח) ונשאתי לכל המקום בעבורם ואמר (תהלים ק) לולי משה כחירו . ובעוה"ב כמו שאמר (משלי יח) פרי צדיק עץ חיים ועל כן אמרה דבורה (שופטים ט) ואזהביו כצאת השמש בנכורתו . ועל המנהג הזה בפרישות תמצא הנביאים עליהם השלום וחסירי קדמונינו בכל דור דוד כאשר הוא מבואר בספריהם , ואני עתיד לבאר מזה מה שיודמן לי במקומו הראוי בעורת הצור יתברך : פרק ג אבל לכמה כתות נחלקים הפרושים בפרישות , אומר בתשובת השאלה הזאת , כי הפרישות מן העולם תהיה לאחת משתי עילות כמו שהקדמנו והם התורה והעולם , והפורשים מחמת מסורת התורה שהם אנשי הפרישות האמתי הם שלש כתות , אחת מהם אנשים שהלכו בדרך הפרישות העליון להדמות כאישים הרוחניים ועיזבו כל מה שיטרידם מן האלהים וברחו מן הישוב אל המדבריות והיישומן וההרים הנבוהים . מקום שאין צוות ולא חברה , אוכלים מה שהם מוצאים מעשב הארץ ועלי האילנים ולוכשים הבלויים והצמר ויחסו בסלעים מרדם מורא הבורא ממורא הברואים ושעשעה אותם אהבת הבורא מחשוב באהבת כ"א והספיק להם מה שיש להם אצל האלהים ולא שייהלו על מה שיש בירי אדם . והכת הזאת רחוקה מכל הכתות בדרך הדרך השוה התוריה מפני שהם עתבים ענין עולמם לגמרי ואין בדין התורה לעזוב ישוב העולם כמו שהקדמנו במה שאמר הכתוב (ישעיה מה) לא תהו בראה יצרתה . והכת השניה אנשים

מרפא לנפש

אורם מהשם וכן כל סוככים וסלנגה שלמטם מהשם מקבלים אורם ממנו וכן כל כוה"ז מאיר ממנו : וכן אלה היחידים שם מאירים למעלה בעוה"ב ומטמם בעוה"ז וכן הם מניחים על דורם בעוה"ז וכן הם מניחים אתם מיתוס כמיס ועושה חסד לאליהם ומנחם נוכחם סתמיים . מהשלישי בעד החיים להללם מכל ארץ ע"ס : פרק ג אבל לכמה כתות היו והם התורה והעולם יש סוכים מהמטם האהבת החורם (מש' וקיום החורם יש שטריסם מהמטם האהבת הטובם כוה לכונו ע"י ספריסם להנחל הכוה"ז כמו שמהפ"ס : ולובשים הבלויים גנדיים כיסטים וסגוליים : והצמר לתורם סעורום עם סמלם בלי עמודם וסיקון מפני שאין בהם טורח : מרדם מורא הבורא בהם סעורום כ"כ

לומר רחם

טובם הלבנון

הפרושים כאלו שעורכים ומניחים על דורם כוה"ז ופרי מוכחם לתרוסה להביאם לחיי שו"כ : והגדמיים ר"ל הגופים שבעוה"ז מקבלים אור מן השמש וכמו שנתבאר לתוכיים שכל סוככי כתם שהם ע"ס כ"ל אין להם אור מעלמם רק מקבלים מן השמש כמו סיכה : פון צדיק עץ חיים יעוד וימטר הלידים כוה פני עץ חיים נחיים הנחיים : בגבורתו כן הפרושים יולאים צעורםם לל ידך לנכנס מלאכה וממאום על פימה :

מן הכוכבים והגדמים שבוך הארץ סוככים הם למעלה מן השמש ועל הם למטה ממנה וכס עוגה כוכב לנכנס והגדמים הם עלמי סגוליים כמיס וכעלם סתמים לעובר ועלם נחמי גרם : בעוה"ז כוה כוה : מפני דבריו בטולם כוה כוה דומתם שלמטם ממנו וזאת זו סוכר לעולם ככ"ל : עץ חיים ונדולו כוהוה על חיים נחיים בעוה"ב :

פרק ג התורה והעולם הם סוכים בשלל לטעי על ידי סימיות החורם או לטעי על ידי טאות סעולם או לפיוס מנוחה כבוד עולם : המדברות והיישומן מלת מדבר סונח על הפך יצוב מפני אדם שאין האדם מתיבב בו במקום אחר רק כוה וסולך עד עברו אותו לטעי למחוז הסני ולטון מדבר כוה כוה סהסם כמו דבר אחר לזוב שאף סיהא מלס ארמיס כרכס מלאנו כמות מלות ארמיס כמקרא כידוע גם לא סני אדם סכסוליס דרך סמדיר לרימיס נחמיס וסימון נקרא על פס שכל כוה"א אותו וסודו בו מסתומם כמו ספירם ר"ל ז"ל ספקו והפאק סתו וכוה שסאדס מסתומם על כוה סכס וכוה סאדמז ולי וסימון ספירם ז"ל כמלל ולי מקום יללל חמיס סהאדס מסתומם כשמוזם זאת ולכן נקרא יסימון . שאין צווח ולא חברה עווח כוה רק קידוב במקום זה לו סמו צווח"ה כעלמל וכן יתכן להאמר גם כעלמי חיים כלתי מדברים כלמדיס ז"ל כניי ונה ונשאר כעלי חיים גם כניי אדם כשליים נחמיים כוה דועסם לפיוס זה לו סלספחכר לזויה נוכך ומלס כזרס לינו לזך רק כניי אדם כשמיים דעסם להסחכר ודל לזויה ענין : הבלוויים חריזום מנגד סנחובו ומתכוכו כרכס ונחמיו מליחנס וכתס כרסאשן קרלו כעכני כלויי סכמות : והצמר כוהוה על נחם כניי ולי חרובו כוה כניי ססס מתידיס עמם מתידיס כוה : ויהוה בסלעים סבלי לרבוש חוקיס עמם חתם ססלם מפני ספרת רות קרי : שרדם מורא הבורא כוה מורא סכורס סריד לכס ולסלון ממוחל ככרואים : ושעשעה אותם כו' מחשוב באהבת בני אדם כמורל לא אחר מלס מחשוב לפי שאין האדם ממשיך בלבו כוהוה מהשגת יריאס מליזוה דבר רק שעיב היא נובינה עניו לכן אחר שמורה כוה"א סרידו לנו כיצד על מלך חיים מקום חריזו בני אדם לנכנס בלבו ובעשועו להכנס כוה"א חלוי כמדידת בני אדם ולרזוה חס לקרב או לרחק אחר ששעשועו אהבת הבורא גדלה אלם כיצד עד סיהוס אהבת בני אדם אלם קסוה נכרכס כיצד שלא כמספס אליו להכנס כס : מה שיש להם אצל האלהים כולמר שסם מאמיים סמוזם ועדסם מוכן אלל סלמיס כי כוה כעעריף

פרק ג משתי עילות משתי סטח : העולם הפרישות סהוה מנכ קיוס העולם ודתי המדינה כמכר כס"ל מהה השער : כאישים דרוחניים מלאכי עליון : והיישומן מקום שמש : צוות מלשון עוחח כעלמל : הבלויים גנדיים ספליס וקדוים : והצמר אדרת עער : ויהוה בסלעים מלי סלמיס מחסה לטפסיס (תהלים קד) : שרדם מורא הבורא כמורא הברואים ר"ל כשכנס כדד כמדכריוה לינוס יריאס משוס ככרל כמו סודידיס ומיוח רעוה כמכר כס"ל משער אהבת כו' מפני סקדסס כמורל סטורל שלל גישו לחפח חמח סחרס כן חלמיס כיוסו : ושעשעה אותם וכו' הם מהשעשעיס סלמיס כוה"א סטורל ועזויס אהבת אורכיסיס וקדוסיס : ולא שייהלו

מורא סכורס סריד לכס ולסלון ממוחל ככרואים : ושעשעה אותם כו' מחשוב באהבת בני אדם כמורל לא אחר מלס מחשוב לפי שאין האדם ממשיך בלבו כוהוה מהשגת יריאס מליזוה דבר רק שעיב היא נובינה עניו לכן אחר שמורה כוה"א סרידו לנו כיצד על מלך חיים מקום חריזו בני אדם לנכנס בלבו ובעשועו להכנס כוה"א חלוי כמדידת בני אדם ולרזוה חס לקרב או לרחק אחר ששעשועו אהבת הבורא גדלה אלם כיצד עד סיהוס אהבת בני אדם אלם קסוה נכרכס כיצד שלא כמספס אליו להכנס כס : מה שיש להם אצל האלהים כולמר שסם מאמיים סמוזם ועדסם מוכן אלל סלמיס כי כוה כעעריף

שער הפרישות

שהלכו בדרך הגדר הבינוני שבפרישות ומאסו מותר העולם לנמרי וסבלו לחסום אתותם מהם. והמותרים על שני פנים. אחד מהם מותרים שהם חוץ לאדם ונפרדים ממנו כקנינים הנופיים והמאכל המשתה והמלבוש והמשכן. והשני מותרים דברים לאדם אין נפרדות ממנו סבותם כדבור והשחוק והמרנוע והמנוחה והבט אל המותרים והאון אליהם והעבר על הרעיונים מה שאין צריך ופסקה הכת הזאת ממנה כל קרואי המותרים ולא ראו לצאת מבתיהם והיחידות במשכניהם והשינו שני הענינים והגיעו אל שני החלקים והם יותר קרובים אל הדרך השווה והתורה ממי שהקדמנו זכרו. והכת השלישית אנשים שהלכו בדרך הגדר השפל שבפרישות והוא שפרשו מן העולם בלבותם ובמצפונם והשתתפו עם אנשי העולם בנראה מגופיהם בישוב העולם כתרשעה חריעה והתעסקו בגופיהם בעבודת הכורא ית' עמדו על צורת נסיון האדם בעוה' ומאסרו בו גרותו והגרותו מעולם הרחוקות (כ"ל הרחוקות) אליו ונפשותם מאמות בעולם ובהונתו ונכספות לעוה"ב מצפים אל הכורא

מראש למש

נמורה כנראה עד שאין לנס סוס מורה מנד'. או יאמר ערס מתיים מורה הכורא כוח גדול אלנס ממוכא כ"ל כלומר כך הם מסכים לדרך נבחר מקום שיש שם דעות רבות כי מורה מה שאינם יכולים לעבוד כי כתיבת כוח אלנס גדול ממורה כנראה: מותר העולם מה סכוא מורה לגרבי העולם ל' יתרון וכן: כל קרואי המותרים מה שמומין כ"ל יומר מסוכן לנס הם פוסקים וממתיים מזה. ומיה פירש קרואו כל מה שקרא: מורה. וממנה לטון מקנה שיש על כפת: ולא רצו לצאת מרישוב כמו שגושן סתה כאלאום: להספיק כדי להספיק לגומם מונומס ומרכוס כתיבה מה סכוא לריך מאל וכוה חיוב סתום: והמירו המרכות והתרים בבדידות בבתיהם כדי כי נה כאלאום ספודו נמרכות ומון לישוב וסס נבדידות נבתיים ואין לנס עסקים כתיבה עם אנשי העולם וישנו רק הסמך מאל ולכן עדין הם קולס מתחון מאחר שאין להם ספק בישוב על עולם אכל סכה כ"ו הם יומר על דרך כתיבה ססס מתעסקים עם כ"ל ככל לזרי אעפ"כ הם פרכים וכיני כלנס והמלונס ולכן הם קרובים לדרך כחורס שכונת סתורס שלא יחס העולם שמומס: והשינו שני הענינים ענין הכורס וענין עולמם מה שצריך למנומס וכיניו אל שני החלקים סעו"ל וסעו"ל: השפל שבפרישות כלומר שאינם מורשס ג"כ כמו סתי כמות כאלאום וכלאו אמר כ"ל פורטס יומר וכ"ל בינוים אפי' מות סמכים כנריכות: עמדו על צורת נסיון כ"ל כלומר כיניו מה כי שאלו מן סהלס ולנס ככ"ל חוס סכוא רק לכוונה נעו"ל? להשיבו נעו"ל? וסכוא מאכס בעולם סוס: והגרותו מעולם הרחוקות וסכוא גנור וכלל מעולם כעלון ולכן נפשוים מואכות נעו"ל? ומפסיס סמיד אל כמות וסכורס ממנו שמה יתנוון כיוס כלל נדס לכן הם סתים לכפין כל יוס נדס לדרך כחוקס נעו"ל: מצפים אל המות כי שם מקומס

פת לתם

כל הכרואים ונס הם מתעסקים וחס מענר כוח מתי נעסס נלנוו יתכרן כי הייס נלנוו: ומכאו מוררי העולם סמא"ל כאלאום מה סס סכוא נגדר ככתי: אין נפרדים מהם סבותם סככות מה שמינוס המסרות מתיס ס"ל וכ"ו יכולים להכניס: כל קרואי המותרים כדמותם כדברים סמומים כשתי כנתינות שוכ: להספיק לגומם כדדי להספיק לגומם: המירו המרכות כ"ל כלומר חסס שנתרס ססס כאלאום כנדידות נבתיים ונמרכות נהרו ססס מורשס ג"כ והשינו שני הענינים ישוב העולם ופרישות: אל שני החלקים חלק בעולם סוס וחלק בעולם ככ"ל: בגדר השפל שבפרישות נבתיית פרישות מן העולם כוח הגדר השפל שאינם מורשס ג"כ אלל נלנוו סהורס כיוס העולם על כולם כמו שבכ"ל לקמן: ובמצפונם במשכניהם כאלאום ונעטיים סלויים מניס ככ"ל: בבאה בגופיהם נעטיים כנראה ססס עמיס חלדי גומס מה שצוין לישוב בעולם: והתעסקו בגופיהם כ"ל כלומר שלפי סלמח כוננס כפסיס נלדינו נופסיס לעשותו יתכרן כדועו מענין גול על כי דרכן: עמדו על צורת נסיון כ"ל כהננוט עד שמדוד נדעסח על צור נסיון סהלס נעולם: ומאסרו בו און סהלס כוח נעולם כמו שאמור כתיב סלסוריס: והגרותו כ"ו סהלס כוח נג"ל כלומר נכרס וחלכ מעולם כחוקריה אל סעו"ל: מצפים

שוב הלבנון

וכו' יקונו הגלות בני אדם בהתנהג עמהם: וסבלו לחסום אתותם מהם ר"ל שעת"ל שופכים בישוב ורואים לפניהם מעטני העולם עכ"ל מכליל לחסום לחסום: והמרגע השקטונמס: והבט אל המותרים לא רצ להניח אל המותרים ולהאון אליהם: והעבר על הרעיונים להשוב נרעיוניו: מה שאין צריך ממאכל ודכור ושחוק ואע"כ הכתי לו: כל קרואי המותרים לכל אקראי נשם מורה: להספיק וכו' כדי שיתפיקו לגומם מה ומון: והמירו המרכות וס' והחליש ישיבת המדבר סהוא ככ"ל מאל יתחכנו עס ניי אדס נשנחס דד כחון כתיבה: שני הענינים חיקון גומס וחיקון כנשס: שני החלקים סעו"ל וסעו"ל. והנה הכה הזאה אע"ל שהס ישיבים כחון עמס עכ"ל אינס עסוקים בישוב העולם כלל רק מתעסקים נצטר וזוכס: הגדר השפל היומר כמות ששס פרישות שאינם פורשים לנמרי כמו כ' הכמות שפרישה: בישוב העולם כתרשעה וכו' ומפני שהשתדלותם כזה כדי לקיים גומס לעבודת הכורא כנס זיה כלכל מע"ה וס"ל המהכר נס"ל מענר ענדת פמיס ולמרו עוד יכ"ל הלמוד מורה עס דרך ארץ שגייעת שמיס משכחה עון ולפיקן אף שהכת הזאה הם שפלים נצד סס הפרישות עכ"ל הס היומר מנתיים נככתות וומר קרובים אל דרך המורה וכמו שמיס המהכר: על צורת נסיון סהורס וסיוסריס מקנלים כלהנה: ומאסרו בו מאכס האסיון כעו"ל: והגרותו מעולם הרחוקות אליו סהוא גר כעו"ל ושיקר מענמו הוא עולם הכוריה ומשס נגזרה ונחלכה הפשס לרדה ננוק על ימיס חלמיס: מצפים אל המות שמשוב ננשס אל מקורה לגנור נלנור כתיבה

מילח כ"ל כלומר שני החלקים שני הענינים והגיעו אל שני החלקים והם יותר קרובים אל הדרך השווה והתורה ממי שהקדמנו זכרו. והכת השלישית אנשים שהלכו בדרך הגדר השפל שבפרישות והוא שפרשו מן העולם בלבותם ובמצפונם והשתתפו עם אנשי העולם בנראה מגופיהם בישוב העולם כתרשעה חריעה והתעסקו בגופיהם בעבודת הכורא ית' עמדו על צורת נסיון האדם בעוה' ומאסרו בו גרותו והגרותו מעולם הרחוקות (כ"ל הרחוקות) אליו ונפשותם מאמות בעולם ובהונתו ונכספות לעוה"ב מצפים אל הכורא

שער הפרישות

והם נודרים ממנו הבינו צדתם לעת נסיעתם חשבו במה שמגיעים אל בית מרנעם קודם העתקתם ולא לקחו מהעולם אלא פחות ממונותם ולא הניחו ממנו מה שהוא טוב להם באחריתם כפי יכלתם אלא לקחו ממנו צדה ונשארו. והבת הזאת קרובה אל הדרך השוה הישרה התוויה יותר ממה שזכרנו קודם אך הפורשים למשוך תועלת העולם ופרישותם באברים ולא במצפונים ובלבבות, והם שלש כתות, אחת מהם אנשים חסמו תאוות נפשותם מהשיג קצת התענוגים כדי שיצא להם שם בפרישות וישבחו אותם באמונה ובחסד לזרות זה סבה חזקה להגיע אל תכלית תאוותם והם מחניפים באמונה ובפרישות בעבור שיבדו בני אדם כהם ויפקדו אצלם ממנום ויגלו להם סודותם ויוכלו להזיקם והם הכת הרעה שבכל כתות בני אדם ויותר רחוקה מן האמת ומגונה מכלם וכמזהם אמר הכתוב (ימימי פ) חץ שחוט לשונם וגו'. והכת השנית אנשים שמצאה ידם מעמ מהן העולם וכאשר ראו מהירות אכדת הממונות והתהפכות הענינים עם מעוט במחוגם כאלהים הצרו על נפשותם במונותיהם וחסמו תאוותם ומענו כי הפרישות נשאתם על זה ועם העיון האמתי לא נשאם על זה אלא רוב אהבתם בעולם ותריותם להרבות מהונו ואבלם על ריש נפשותם ומעוט הסתפקותם כמה שהגיע אליהם ממנו, ובכמהם אמר החכם (קטלו ו) איש אשר יתן לו האלהים עשר זבכסים וכבוד וגו'. והכת השלישית אנשים קצרה ידם מקנות סמון ולא הגיעו מהן העולם אל מה שיוגם אלא על הצר שבענינים וראו שיתכבדו ויסתפקו כמה שנודמן להם כן המון ולא יעמדו מעמד השאלה חלות הבקשה מבני אדם

מרפא לנפש

ויסדרו מלחמת הליכר והכריס ממנו מן המוט שלא ימותו בעונם. ר"ל: ובכמהם אמר הכתוב חץ שחוט לשונם מרמז דבר טיב שגורם חל רפואו ודבר ודבר ודבר וישיא לרבו: הצרו על נפשותם כי כן מנע כל עין וסקנוליס וכלילס סולוליס להם צד וטיב לכן מהת קמוליס כמו שזכרתי מנכס כסוף שער ע"ס נכס רח"ל: איש אשר יתן לו וגו' ויציגו חסר לנפשו בלא אחר האוהו כלומר שליו סקר כלום ולא ישיטטם כאלול ללכל ממנו וגו': וראו שיתכבדו

טוב הלבנות

רק לפי מלחית עין: והם נודרים ממנו לזל הם מהרים מן המוט האמתי שלא יספחו מן העולם בלי מעט ומעטים מונים ויהיו קריוים ממים בעודם חיים חף כי אחר מוטם וכמ"ל חז"ל דעסיס בחייהם קריוים ממים: צדתם מומוס: והשבו במה שמגיעים אל בית מרנעם וכו' כל עיקר מהתנסה ליש כי אם להמנוק חייה ענין יושקר להם בעיה"ל שממנו יקחו דגם לעה"כ בעודם בחיים מרים שיעמקו מהטהו"ל שזו נעשו חספיים מתורה ומלות: ולא לקחו מהעולם וכו' ר"ל שדברים האריכים לגוסם לא סמ לנפק לחניו בעה"ל רק היוקר פמוס שאלסר: ולא הנידו וכו' ר"ל לזל דבניו הוגע לחיי הפסג ושה"כ לא עזבו לחייהם כלום רק עזבו מה שנכחה לעשות להיות להם דגם לדרך ופולחיה מעסה: ופרישותם באברים הם מלחית טרימות צהריהם כלזד כמו הטס ולפון רכה וכיוצא בזה ולגם גל עמש:

פולחן

הבית ונודרים ממנו סם מלחית אליו לפי שזו בלא זמנס להמנוק נעוסם ס' ופע"כ סם מרסום ממנו כלומר שומרים פמנס מכל כנסו וכורחוס מן כמות לשי טעו"ל הוא עולם סמנסו ובמחיים מחצי: קודם העתקתם מוכר על מלה סכוט ועל מלה וחסנו סכוט כזה וסכוט קודם קודם שעתקו מן טעו"ל: ופרישותם באברים כי פרישותם היא רק בלגריס ולא במלונסיו כי: והתהפכות הענינים כמו מיוקר לזול וסכוט ודומס לזס פמס שפנייה לזס כהרס ללכל סמלז: הצרו על נפשותם הסתפק ממון צד: ומעטו כי הפרישות כר אמריס נפטי ככחיות סמליותם סאל לגס ופודר לופס לכן: ועם רעיון האמתי כר סמטיון בלחמת כוחס הוא מנין סלז סאל נלס לכן אלל רוב אכנסת כר: והריחיהם סמליות: ואבלם על ריש נפשותם לשי סכס סמחללים ומריס על טעמס סמליותם רמס חלס סמליותם ולפי שזינס סמספיקס כמס סכטיע לזינס מנין סכולס לכן סם סמליותם מלמס כר"ל נכדי סלז ועמס סוכס עוד יוסר: עזשו ובכסים וסכיס ולל ישיטטם: סלוליס ללכל ממנו: אלא על הצר שבענינים כחוטם צד: וראו שיתכבדו לזו דעמס שיעמדו ככחוס: ולא יעמדו מעמד השאלה ככדי סלז יעמדו כמלז סלכלס מנין חס

תכלית האוחם שינטלס וימלוס בני אדם ויכדוס מהוס: והם מחניפים באמונה בעדיס חל ס' כדי להמקי בני אדם וכמה שכתב במחבר בפ"ד שער יתוד כמטסה: חץ שחוט וגו' הכיני שחוט ופי' הריגס וסומיס לנשוס העם וזכילתס והקרי שחוט ר"ל נמק על המטחנה שהזו מחדד ומקיף לגלגי בני אדם כן הם מתדיס מליס כפרישותם: סלז מעוט כפחונס כלרין משס כפחונס: הצרו על נפשותם נעשו לרי עין וקמלס על נפשותם: ושיטתם על זה הניחוס לזו: העיון האמתי ר"ל סמקוף על מוכ עמיס והמנין מעלמות לגס ונמלז הפרישות: והריחיהם איחוסם: ואבלם על ריש דולגיס וליחיס מן העמוס: ומעוט הסתפקותם נפסס רחסי ולינס חזיס לססתק כדי לרכס רק כמחיות רכנס: עזשו ובכסים וכבוד ולל ישיטטם סלוליס ללכל ממנו: מקנות סמון מלקנן קין ממון: הצר שבענינים על צד דחוק: וראו שיתכבדו שיגיעוס מומוטיסס ולריחיס דרך כסוד: ויסתפקו במה שנודמן וכו' מלמס ומסמקיס מעמס ככדייס ויענו כלום נפסס ויסלכו מן הסמות שנמזמס וילבבו כנדיס כלייס: ולא יעמדו מעמד השאלה סלז יעשו למדס סלוליס לדיי ממנס כסר דס: חלות הבקשה ולזל ככקסו שיבקשו

שער הפרישות

וחסמו תאוותם בהתמדת חרעב והסתרת במעט מלבוש להשמר מפניהם ושלא יתבוז בשאלם מזולתם יהיו לחרפה בעולם ותלו כל זה בפרישות מן העולם. וכאשר תרצה לעמוד על אמתת מי שיטעון מן הפרישות אם הוא לתקנת תורתם או לתקנת עולמם כהנם בתנאים אשר בהם תשלם הפרישות אשר אני עתיד לזכרם ותעמוד על בידור מצפונם מכונם מפרישות בעזרת השם יתברך :

פרק ד אבל תנאי הפרישות המיוחדת כאשר אמר קצת החסידים, הפרוש צהלתו בפניו ואבלו בלבו. לבו רחב מאד ונפשו שופלה מאד. איננו נומר ולא חוסר ולא מספר בנגות ולא מדבר מאדם. מואם כגדולה השווא השררה. מיושב. זכרן. מודה. רב בשת. מעט נזק. אם ישחק לא יירבה ואם יבעם לא יתקצף. שחקו ריוח שפתים, ושאלתו ללמד. מרפא לנפש

נפמוד בדרך כבוד שלא יתולנו לנשק ולשאלו מניא עניו כפתח לכן מחסתיקם כמעט לחם וזמון : להשמר מפניהם קאי על כל : בהבם בהנאים ר"ל כיון אותם כמחויבים לנרועים כמחויבים כמו שיתבאר בע"ה שחבר זה אם יש כסם מרות סללו לא מדע אם הם נרועים כאלה או אם מכונים כפרישות : בעזה"י קאי על אשר לא עמד לזכרם כעושי :

פרק ד אבל כ' הפרוש צהלתו בפניו ואבלו בלבו הוא עיניו מה שכהוב כסדר רחמים ממנו כסם מנורת המאור וז"ל ד"ר תלמיד חכם לכליות דואר ומחשבתם כוכב ואלתם כלבו על ענוות ששש ועל חורבן בית המקדש ועל שאלתו כסוים ויוצאין העולב בלבו ויראה שמהם כעניו כדי שיקבל כל אדם כבוד פנים יפות ויהא לנו רחב להסביר לכל שאל על שאלתו עכ"ל. וכעין זה כתב גע"י מעט ח"ס : לכו רחב מאד לביטן ולסביל כל דבר. למה"ס : ואם יבעם לא יתקצף יותר מדאי רק מעט כדי לסביל ליחס על הכבוד או על ע"ה ותלמידו : שחקו ריוח שפתים אינו ממלא שחק פיו לא כללנו כשמתקיים

טוב הלבנות

פ"ת לחם

אדם וכו' וזולו לפרטם כנפקים מהם : להשמר מפניהם כהסמר מבני אדם כלומר מלולוס : כי שיטעון מן הפרישות מי שחומר על עניו כסוף פרוש : על בידור מצפונם מכונם אם מצפונם כלומר כוונת כוונתם כיוצא : כפרישות מענין הכריזות :

פרק ד צהלתו בפניו ואבלו בלבו פשו מראים כדאם וס"ל וזמח כדרי להסביר פנים יפות לכל אדם ובלבו הוא מחולל על כסוף ומורה להטות בשמיות בעוביו שנקרא ע"י הוצאותו לנורו : לכו רחב מאד לקבל חכמה כדכס לפי שאין לו דבר שיער לנו משא"כ כדמיון בעל החלוש לנו קצר לקבל חכמה לפי שמתחבט החלשות מחויקים מקום כלבו ומצוים אותו : ונפשו שופלה משפיל כהכס המתחלוש כי בעל החלוש נקרא בעל נפש רחכה ופסכו נקרא נפש שפלה כמאמר ז"ל בתלמודו של אברהם איני ע"ה ותלמידו של בלגם כרעש : איננו נומר איננו נומר שאלה לנפש אדם ששעס לו רעם לפי שאין העולם ותולדו כדאי ללבו לנפשו נומר לאדם עבודו למאור פוטו לנפשו לומר על כך : ולא חוסר אהבת חמוד לקח שום קצין ממש אדם : ולא מספר בגנותו שאלה כסוף פרוש שם כהחלוש כ"ס שאין לו הכבוד המדומם ולמה יספר בגנות שום אדם שאין זה אלא מביכה תלוה ככבוד לכד עמנו בקלון חריזו : ולא מדבר באדם שאלה שאין לנונו לספר בגנותו למס דבר : במאם בגדולה אם רוצים לגדלו כליוו וזולת כסוף מואם ס' ואינו מקבל מסס כמו כמסור בגדונו שאלמו לו אנשי ישראל שכול בנו גם אלהם גם כיו ואחר לא אלהים אי כסם וכו' : וישנאו שחרידה ששנול להסביר עיניס ולחטוס כשירותו כמו שאלמו כשמשון עבדו שמשולל לא זול לאחד מישראל להסביר מקלו ממקום למקום : כיושב אינו נכסל לנשי"ע עד שיתכבד דעתו : זכרן לפי שאין כלבו רכיו המחשבת מן כספות כלכר גברו על כסם המחלוקים ס"ס וזכרים כדכיסים ששמו לנס אליהם מבא"כ כהכסם המתחלוש שע"י רכיו מחשבותים כדכס מהלכות נדחים מן סלכ ונשכחים : מודה הוא מודע על כאלה ככל דבר שאלה שאין ככבוד מדומים והנאותו אלנס למאורם מהם יתכדו כאמת : רב בשתת אם ודמת

לסם ליום דבר שיש להחיותו בו כוונתו כדכס וזם שע"י קריתו סוף כנפיו רגיל כעפוס משא"כ ההפון שע"י פשים לנס תלחות שפולס והשתדלם בתחיותם כשפסוס סס טורכיתים המיד להכתי עיניהם סס ככדו סס כי זה חומר כולס שלו וזה וכו' וממילא כח כוונת המחשבת ומחלם אללס : מעט נזק ככדו כדכיסים שבעטע בעולס מוכרח לקבל עוק אחד מחביריו ד"מ כככנסה אכפיה שבעטע"ס מוכרח לקבל עוק מהכפיה אס ככאכילי וססקות אותו ש"י ירבה כמחן זמן : ואם יבעום כהף שפסותים אמנם זה הפסוד רואה להסביר כמלונס כדרי שיהיה נוקד מעט : ואם ישתחו לא ירבה כמחן זמן : ואם יבעום כהף שפסותים נגדן להרחות כעס כמו לזרוק אס ככדו כמלומדיז או לסביל ליחס על כ"ס אחרים לא ירבה כמחן זמן : ואם יאס כהף שפסותים שחקו ריוח שפתים כהחלה דבר מדר קולר זמן שחקו כיל ונכאן כוונתו כהף חרות זמן כהקר איננו ממלא פיו שחקו ודי לו כריות שפטים שהוא סודאס כפר פנים יפות במקום כולרן : ושאלתו ללמוד שמשולל חיותו שאלה ממולתו אין כוונתו רק ללמד לא להסמר או לקחם אחרים בשלמותו :

שער הפרישות

מצפה ליומו . אומר ועושה . חכם . דיי . נפשו יקרה , וברייתו נאה . גבור (פ"א נדר) בארץ . נצול מכל ננות . עורה לדל ותשועה לעשוק . לא יחשוף מסתור ולא יגלה סוד . צרותיו רבות וחלונתו מעומה . כשיראה טוב יזכרנו ואם יראה רע יכסנו . רצוי חד . חברתו שמה . הרחקתו אנה . זקקתה החכמה , ופתתה הענוה . מזכיר למשכיל . מלמד למכל . כל מעשה אצלו זך מסעשהו וכל נפש בעיניו יותר ברה מנפשו . יודע את מומו . זוכר את עונו . אוהב האלהים . רודף רצונו . לא יקם לנפשו ולא יתמיד בקצפו . חבר למזכירים . יושב עם העניים . אוהב לאנשי הצדק . נאמן לאנשי אמת . עורר לרש . אב ליתום . בעל לאלמנה . מכבד הדלים . ומתנאיה עוד קבלת כל חובות הלכבות אשר זכרנו מזה שקדם בספר הזה ואיני צריך לשנותם שלא יארכו לנו הדברים בשער הזה , ואתה דע לך :

פרק ה' אבל מה שיאות לתורתנו מהפרישות אומר בתשובת השאלה הזאת , כי הפרישות הגוהת בתורתנו על נ' פנים . אחד מהם בעסקנו עם בני אדם והתחברותנו

מרמא לנפש

לפניו לא חפ"ס יתקן סוף עושה טוב לכל אדם : מצפה ליומו ליום כל קט ואחרתו למ"ס . או ממש ליום אינו דוק לפי הטעם רק ממש עד שם כל שמוזן שאין לך חסר קרי : גבור בארץ . לפי שדך בעלוי התאווה המתעמסם פתוי על עול ולכשם החלוט עם מלח וטעם ויחול ויפסדו מהעמם עם זולתו רק על דבר אמת ויענות זך וכודאי יפסד כוח אדם זולתו כי קושטתו קלו ולכן כוח המתעמס בעולם לגבר נוח : לא יחשוף מסתור אינו פגלה סוד ואכזב עמיטם כפולטם כדאן כדך סמילת : כל מעשה אצלו זך מסעשהו כ"י כוח מ"ד שכתב לנפ"י ממשל . לכטעם שאמר רש"י ויהי עם שם אדם שלא יהיה לו מעמט עולו ע"ש : חבר למזכירים את כ"י או לכל מי שזכיר אותו (לעמדם ס' :

מובן הלבנון

מצוי עוזב תאוותיו : מצפה ליומו ליום מקודתו , ופ"ד מליטס אל המות שכבד לעול (פ"ג מזה העבר) : לא יחשוף לפון גלי כמו מתעורר הלבן (ברכטייל ל') :

כשיראה טוב נחמיו : מזכיר למשכיל כשמועה נראה דבר מזכיר ומייער אותו ולינו מתכבד כקולנו **כל מעשה אצלו זך ומעשהו כל מעשה טוב שיראה נחמיו הוא יותר טוב בעיניו ממעשהו פסרי שפלות חתו שלינו מחוקי טובה לעמנו בשום מדה טובה :**

ברה זכה : הוא יבקם לשלו אינו מתקם ונקמות נשאו ואף שהוא מענין שזכר לו יתקם לליד כלל הענין במלות שוות לחוק המלינה ויכרע עמיטם כפולטם **כדאן :** חבר למזכירים מתאבד למעוררים אותו על עטרתס ה' ומזכירים אותו עפויחו ממשלם הכורט : **נאמן לאנשי אמת שריתו נחמיה לאנשי האמת פרק ה' אבל מה שיאות לתורתנו ר"ל שער כחן בערך שלמינו זכר סימני העפרישות כדך כלל , להכדיל בין עפרישות שהוא לשם הצורח ובין העפרישות המזויימת וכאן חזר ללבר העפרישות היחיר**

פת לחם

לא די שחור פורק ממנו נפועל אלא גם כלב פתח פתח ומסיה דעמו ממנו : מצפה ליומו ליום הליפתו שסיוטו ממלחתם ספוטו : אובר ועושה לה שאין לו דבר וטעם מקווס דברו משל"כ סכמו : שאמר בנפתחו סכפתווד לפיו מיטת סחורו ע"י כי כוח חוזר בו : חכם סכסלוט ספספס סשכל כמיטס סכסורו כחלן לכס : דיי כוח או ריו כפסולטווי משל"כ כעל סכסלוט פול עול לפי ספוטו סמנטהס וכסרגוט עורט עולו גס מוחל סקוקט רכיו סחורו סחול נלהס מליכניס כוח סחור מטכר סחור וזכוריו כדחיס עולו ומחללו סוח כנכוס חסור ככרסס נספויטו וניוטס ככרונס : נפשו יקרה אינו מולו פטמו בעפולוט סחוקוט משל"כ כעל סכסלוט סכסומם סחוקוקוט סהגס סחוקוט כוח סניחו לספסיס לולול סעוו נפוטו זועל פחות ונהס ככרי (לכסי ע"י היה סחורו גס ה' לפרי סנפוטו יקרס אלו כלונר חיוו יקרס אלוו משל"כ כעל סכסלוט סלפוטמיס מרוב פוכוס סענעס יקוד סקוקט סחוקוט סכסמטוס מייסגו כוח חרף נכוס למוח : וברייתו נאה ככוס ככריס עם חכם כסכסמס על אלוס ספולוט כודאי כוח דבר נחס ואנון משל"כ כעל סכסלוט סלפוטמיס כורסיס כרית על סכסמט דכריס דשיס וסחוקיס כמו לכס חתנו נחריס לרס כ"י : גבור בארץ לפי שאינו כדך חמר סחלוס אינו טענה סחוס כדך כעלי סכסלוט סספספס פתוי זס על זס על סלונג סכסלוט פתס ונתו וטעס ונעלס וספוטום סכסמטוס עם חלונת עם ל"ל דבר אמת וטעס זך וכודאי ינחם סוח אדם זולתו כי קושטתו

קלי ולכן הוא מתעמס בעולם לגבר נוח ויכרע כוח כ"י כדך יוכי : נצול סכל גנות שלא נפשו עולו נחם כפי שום כריס : לא יחשוף מסתור אינו מסחוקן ומססול ללווה ונדעת דבר פהר שכין אכיסו זולתו : ולא יגלה סוד סוד סגילו לו לא יגלה זולתו : צרותיו רבות וחלונתו מעומה הפסי : עגריה רבות רכוס אינו סלוקן פליטס כריס רק טעס כדך קונולא טוב סלמחו מן הכורט : קונולולל מן הכורט : כשיראה טוב כשיראה דבר טוב כשיראה חמד אכנסו לאכריס וינחמו על כן ולכיפן כשיראה דבר רע כולתו יכסנו ולא יגלה לסוס חלם : רצוי ודך רצוי לכל ולכן זך עם ס"ג :

חברתו שמה והרחקתו אנה כהתנרות עמו נוח ספסס כנל ולכיפן סכסוקיקיס כקרגוט ע"י איס סכס סיס סמלחסיס על סמכרו וכל זס מנטי סכס מקבליס ממנו עור וכפוחיס סחיקו כ"י : סכשיראה טוב כשיראה דבר טוב כשיראה חמד אכנסו מכל פיג סמדות סרעוטו וכו' לזון ככדוס ויכב מרף וכ"י ווקן כ"י : וסריירו חענהל לזון יופי ע"י כענוס עם סחוס פרכס כי כל מנמחו לוסיול לכל : כל מעשה כ"י כל מעשה טוב עושה זולתו סוח ונחכ אלוו יוסר זך מנעספוס מחפס פרכס ויס וססודר כריס ככריס : מזכיר למשכיל שאף סמסכילוס מקבליס ממנו פועלת שאם חלום דבר סכות סחוס יכריס כי כל מנמחו לוסיול לכל : כל מעשה כ"י כל מעשה טוב עושה זולתו סוח ונחכ אלוו יוסר זך מנעספוס מחפס סלמוטו : יודע את מומו אם סוח חסר כלונט ממשט עוב סוח יודע ומזכיר סכסכסו . מוס חלום לזון עם סחוקן : חלום יבקם לנפשו לפי חלק אם כתי ספסס לו כעם גרונוס נכעט סחול רצוי להסנוקס סכסכסו . ל"ל יבקם סוח כעמלו סכסכסו ככריס נכוס דיו כעט סכסכות א"י אחריס ויטסכוכו ע"כ : חבר למזכירים סוח מחהגר סחור עם אכיסו ורלפס סכריסס לסכרי סחורס לגורו על עטרתס סכסליסי : יושב עם העניים כנכוס איס קיבן כוח קיבן וינחמו בין ספמיס מרוב סלמוטו : עורר לרש חף סככר חמר פורק לרל חד נגופו וחד נממונו :

שער הפרישות

עמהם, והשני כמה שאנו מתייחדים בו וזלתם בחושינו הגופיים ואברינו הנראים, והג' כמה שאנו מתייחדים בו במצפונינו ובמדותינו ובמחשבותינו והצפון בלכותינו מן הרעיונים המזוינים והרעים. ואני מבאר כל זה בדרך קצרה כפי יכולתי בעזרה. אבל דרך הפרישות הראוי לנו כהתחברותנו עם בני אדם, מהם הסברת פנים והראות השמחה בפניעתם עם הכניעה והשפלות ולשון רכה ורוח נמוכה לכולם, ומהם הרחמים והתנינה והחמלה עליהם עם הסרת המורה מעליהם וזכרם במוב ועשות חסד עמהם ושלא נקוה ליהנות מהם ושנתיאש מאשר בידיהם, ומהם עזרתם בתקנת הורתם ועולמם והורותם הדרך אשר יצוהו האלהים, ומהם שנמכול קושי דבריהם ושנשפוך שיחנו לפני האלהים ולא לפניהם והסנע סמוכות המאכל והמשתה והשחוק עם השמירה מכל מה שיביא להמרות האל בחברתם ויוצא מנבול הצניעות ומסורת המוסר והדומה לזה. אך מה שראוי לנו מן הפרישות בפנים השנים המתייחדים בנו בחושינו הנראים יחלק לשני חלקים, אחד מהם אמור לנו והם מצות לא תעשה והשני מותר לנו, והוא כל מה שהותר לנו מכל מיני ההנאות המותרות, וכל חלק מהם יחלק לשלושה חלקים, והוא שכל מה שנאסר לנו איננו נמלס מאחד משלושה דברים, או שיהיה בטבע הכוסף לו כזנות והגזל ולהרבות מן המאכל והמשתה האסור לנו או שיהיה כמה שלא ישנאוהו הטבע ולא יכסוף לו כלבוש בנד שעמנו והרכבת כלאים ואכילת בשר בחלב ואכילת חלב והרבה מהדומה לזה, או שיהיה כמה שישנאוהו הטבע ותתעבהו הגפס כאכילת הנבלה והמתה והדם והרכה ממיני החיים אשר לא היה האדם חפץ באכילתם אפילו אם היו מותרים כאכילה כשמונה שרצים והדומה להם. וראוי לך אחי שתיסר נפשך בפרישות מכל מה שצורך האלהים לפרוש ממנו עד שתגיע מן התעוב והמאוס במיני התענוגים המנועים והתאות עד תכלית שיהיה שווה לזה במצורך המתועב מן האסור עם מה שנכספין לו ממנו. ויהיה אצלך המשגל האסור ולקחת איסור על פנים אסורים ושתתכבד בקלון חכרך ונגותו אשר יסרה אליהם חפץ האדם בטבעי

מרפא לנפש

פרק ה אבל מה שיאות מה גראו ונכון לתקופתו להסגס נכסות: וזלתם זולת בני אדם: ושנתיאש מאשר בידיהם שלא יתאוס מה שיש בידיהם לנכות מהם: הגבלה והסתרה כפי עמדתם כמו משפטי דתי. עדי והסדי. לו נגולה שמתנגל כהמשכ או כהרעם וכמהם שמתה מעמלה. להם: ולקחת איסור על פנים אסורים למים. לאסוקי לקיטם שלא על פנים אסורים כגון מתהלל שבת כדי ללכת נפש ויולא כזה ויולא כזה ויולא כזה ויולא כזה ויולא כזה כהנול עכ"ל. והנה עינים כואו מאי קפיל וזכרנו לומר שערוב דברים ומסורבים ית כאן ועל פנים אסורים קאי על האכילה טענכר וכלנו אמר ויהי אלך הכסנר ללקחה ממנו האיסור וטענכר כוי על פנים אסורים כהכילה טענכר כוי כלל וכרי

פת לתם

פרק ה הכניעה והשפלות ולשון רכה ורוח נמוכה
 פרק ארבעה עשר עד ארבעים עשר כפי מה שכתבנו
 ובהשקרות וזשון מדברת גדולות ונכות סרות: הרחמים
 והתנינה והחכמה עליהם כהחמים והנינו כגוף וכמחון
 והסתלה לסיוד כחכ פמו על נערו: עם הסרת המורה
 מעליהם שסיר מעליהם כמנו ולא יכבד עליהם ככסיל
 עמנו נלרצו עליהם: וכרם במוב לזכור סעוד המולא כסם:
 ונתיאש מאשר בידיהם שלא יבאו ממות כלבנו כחם
 לזון נול לסיוד מקיין אשר בידיהם חם בדרך מקת לו מסכון
 לו תליטין חם עיני כהמדה: שנמכול קושי דבריהם חם
 דכרו לנו קפוט נכסול: שנשפוך שיחנו בלחם לזר שיש לוט:
 ואכילת חלב כמקוס שיש לנו שזמן ללכול: והקרה ע"י
 על פנים אסורים כהמסרס כמנו ע"י גול
 ורואה ולקחה רבים וכזנות: בקלון חכרך ונגותו קלון
 שיד דכר רע ששס ונזוט שיד גס שאננו חייב כוס כמו
 חים

מהם המדברים שמשו על אדם מתאווה אליהם: ולא יכסף לו לא יתאווה לו: הגבלה והסתרה שיהיה עיני אדם
 ואולי נכלה היא הכרענה ע"י חיות רעות ומתה היא המחה מעמלה: שתיסר נפשך שמגיל עמך: במיני התענוגים
 המנועים מלד מלוד הט"י חף טעמנו מתאווה אליהם: שיהיה שווה וכו' שיהיה שווה בעיניך דבר שאלסו הט"י חף
 שאיש נמלס בעיניך כמו הדבר הממלס בעיניך כעמך כי כרגיל כעמך להסותם ע"ס מלות הכרעל שאלסו שאלסו
 סעודת ודלי רלוי שיהיו נמנעים בעיניך הכרעל ויכר ממה שמתמלס כעמך שיהיו מכותם גוקר ומלות הכרעל היא מלד כח
 עמך: ולקחת איסור על פנים אסורים לאסוקי לקחת איסור על פנים אסורים: ושתתכבד בקלון חכרך
 טענכר

שער הפרישות

כאכילת העכבר והדם והשקץ אשר יתעבהו טבעך ותשנאוהו נפשך וכשתגיע אל הגבול הזה מן הפרישות מן האיסור בלא הכרח ממבעך ולא קושי מנפשך תדירה מן הכתות הניצלות מן החטא והמכשול אשר נאמר עליהם (משלי י) לא יאונה לצדיק כל און וגו'. וכן הניתן ברשותנו מן המותר הוא על שלשה פנים. אחד מהם קחת המאכל אשר לא יכיון בו בעליו אל תענוג ולא יוכל האדם לעמוד בלעדיו ואין לו תקנה וזלתי, והשני קחת המזון מן המותר על דרך היותו ומכיון בו אל התענוג השווה מבלי רבוי ולא הפקד בהשלמת הצורך מן הלחם הטוב בתכשילים מתוקנים במלאכתם ושתות היין הטוב על הדרך השווה וכן במלבוש ובדירה ושאר הענינים. והשלישי קחת הרבה מן התענוגים המותרים המפליג בהם בעליהם עד שמביאים אותו אל התענוגים האסורים עם מרדתו בהם מעשות חובות אלהיו שעליו כמו שאמר (משלי לא) פן ישתה וישכח מחוקק. וראוי לך אחי שתתנהג בפרישות מן התענוגים המותרים ביכולתך עד שיהיו בעיניך בתכונת התענוגים האסורים עליך פן תעזוב תורתך ותניח חובתך, וכבר עמדת על מה שצוה הבורא ית' את המלך באמרו (דברים י) ולא ירבה לו נשים ואמר (סו) רק לא ירבה לו מוסים, ואמר (ממשי יג) הלאו על אלה חטא שלמה וגו', עם חוק שכלו ורוב תבונתו ונדולתו וכפי בינתך השמר לך ושמור גופך ופרושי מכל אשר יפרישך ממצות האלהים בלבך ובמצפונך אם לא תוכל להפנות לעניני אחריתך מפני מרדתך בצורך מוונך ומחיתך בעולמך ועסקך בו כמו שזכרו רבותינו ז"ל על הרבה מהם שהיו מורחים בענין עולמם עם הפרישות ממנו כמו אבא הלוקה שהיה משתכר לחפור באדמה ושמאי במלאכת הבנין והלל שדוהי הוטב ומתפרנס מן העצים ואל תבנעך פרישותך

ברא לנפש

גרם ולקחת ממנו על פנים אסורים: וכשתגיע אל הגבול הזה כו' בלא הכרח ממבעך כו' אף שסוף מהמלם נגד טבעך אף אם תרגיל עמך כמה זמנים לכבירה טבעך עד שתפא למדרגה שלא תפונך עוד לכבירה טבעך שיהיה סכל שום אלמך אי שסוס מן כפתוח כו' כמיש בעשר הקודש באורך ע"ש: וכן הניתן ברשותנו כו' וכן פנין נמשונו מדעים מותרים מותרים לנו: מבלי רבוי ולא הפקד בלא חסרון: עם מרדתו בהם שפי יסוד מלפנות מונות אלטו: מרוקק כפ"ג פ"ג כחוכה: בלביתך ריל ככל וילתך תמרוש כו': וכפי בינתך מן אלה כפי בינתך ששמוך את נשכך ופרוש על כל עינים: בלבך ובמצפונך אם לא תוכל לטות מרוש גנוף ונפון ובעיניך שמתוך נשכך נשכך פטולם בלחך כמו בלחך מחיל סכיו מורחים בעניני העולם כזה אל על כל עו פרושים נמורים כלכם ובמלונם וכן אלה אל תמנעך פרישותך בלך מלהתעסק כו' ר"ל בעניני העולם: ושמאי במלאכת הבנין שאלמו נמרה דשנת דתמו נלמם כתינו עיניו מצעע סהיה עוסק בנלאכה

שוב הלבנות

שתקבץ שיקלה לחך לעיניך כדי שתתכבד אהה: בלא הכרח ממבעך שחיק תלמנע נבטיבחו וליקך לייך לבוף נשך התחאה על זכ: הנצלות מכל חטא לא יגיע חטא לידו ולא יפחת היקר הכע: על דרך היתור קלה יותר מן המוכרח: מבלי רבוי ולא הפקד על הכנה מתד ולא חסרים, מל' ולא נפקד (במדב' ל"א): על הדרך השווה דרך ממונע: המותרים שאינם אסורים: המפליג בהם בעליהם הניבוא השופק בהם להטענע בתענוגים כהננה: וישכח מחוקק אלה החוקק כספר מורה האלהים: עד שיהיו בעיניך מותרות התענוגים: עם חוקך שכלו אע"פ שהיה שכלו חזק מאלו ולא נלמוך רק על מנתו יד שכלך אשר נתן לך אלהים תראה לטמור נשכך מן מותרות התענוגים: מכל אשר יפרישך ממצות האלהים וכו' כו' שמשמור מתד מכל אשר יפריש אותך ממצות ה' בלבך ובמצפונך לכל כהמות אם לא תוכל להיות פני לעמי שיה"כ בכל עיך מהמט מרדס מחייך שראה הפרישות מיקון המונות וכמ"ש כמתוך ולא תעזוב יסובו של עולם ותחיל עמך על הציבור: ועסקך בו תראה לעסוק בישונו של עולם ופמו שכתב לעיל פ"ג מזה השער ככתב הג' שבפרושים וכו"ש כמתוך שפרקם וכן אלה לייך להשתמש בהם כמה שזמנל ספקך וכו': אבא הלוקה ית' דמתניס דף י"ס גבי אונא דרנכך דלשכתו דהוי קא רסיק ואף שהיא עבודה קשה לא מעט עמלו ממנה כדלי ליהנות מיניע כמו גם ליהנה מרדס לבו כעת שהוא פני מחלמכיו וכן שמאי והלל: ושמאי במלאכת הבנין כפ"ג דשנת דף ל' גבי גר שכתב לפי שמאי לגיירו על מה שילמדנו כל האורה כשהוא עומד על גל אחת דחפו כחמת הבנין שבידו תמנע מה שבענין היה: והלל היה מתפרנס בדווקא ועבר כחכר פ"ג דיומא דף ל"ה אמרו עליו על הלל אחת הן שכל יום ויום היה עשה ומשתכר כקדשטיק חזיו נתן לשומר בית המדרש וחזיו לפתוסו ופרנסו אפי' ביש פטם אחת לא תחיל להפסק עיי"ש: ואל תבנעך

פת לחם

איוס מוס טיש יג: בלא הכרח ממבעך שחיק לייך לכבירה טבעך למרוש ממנו: ולא קושי מנפשך שלא תסיס פרישותך ממנו קסע על נשכך: ואין לו תקנה וזלתי היינו כחזון סללקה להפישט שלה מתוקן ממנו: על דרך היתור שמונע לעמלו ליקח יותר מן הסכנה: מבלי רבוי ולא הפקד כו' שחין דעשו להכנות מהס כהננה ולא יפקד כחיסור קל כזה לגרוס לו חסרון כהננה זריפו כלומר בשלישות שמתו: על הדרך השווה כלומר כהננה: המפליג בהם בעליהם שעל דיוסם בעליהם מונגים כלומר מתוקים מכל מעלם בשלישות: תעזוב היתורך ותניח ודבתך סמוז חורףך כקלמוד ותניח. מוכך נשפית כהננה שחמת מחייב כסס: בלבך ובמצפונך חזק מן מלך ומרס: אם לא תוכל בו אף שלא תוכל לפנות כלומר לטות פניו לעמי

עם חוקך שכלו ורוב תבונתו ונדולתו וכפי בינתך השמר לך ושמור גופך ופרושי מכל אשר יפרישך ממצות האלהים בלבך ובמצפונך אם לא תוכל להפנות לעניני אחריתך מפני מרדתך בצורך מוונך ומחיתך בעולמך ועסקך בו כמו שזכרו רבותינו ז"ל על הרבה מהם שהיו מורחים בענין עולמם עם הפרישות ממנו כמו אבא הלוקה שהיה משתכר לחפור באדמה ושמאי במלאכת הבנין והלל שדוהי הוטב ומתפרנס מן העצים ואל תבנעך פרישותך

שער הפרישות

בלבך מתעסק בזה מפני שאתה מכיין בו לעבודת האלהים כאשר הקדמנו וכאשר תוכל להניח עסק העולם תניחנהו בעבור עבודת הבורא. ואל יספיק לך מה שאמרנו בעת שלא תוכל בעבור צורך ההזמנה למזון כי המשקוף על מצפונך יעורר לקיים מחשבתך בעבודתו כמו שאמרנו ח"ל כל המקיים את התורה מעוני סופו לקיימה מעושר וכל המכביל את התורה מעושר סופו לכבילה מעוני. וראוי לך שתשתדל לאמור חושך ותנועות אברך הנראים כמו שאספר לך והוא שתתחיל בראשונה לאמור לשונך ולבלום שפתך ותפרוש מן הדברים הכמלים עד שתהיה בעיניך הנעת האבר הכבד שבאברך יותר קלה מהנעת הלשון כי הלשון מהיר בתנועתו לחטוא וחטאיו רבים מכולם בעבור קלותו ומהירות תנועתו ושהשלמת מעשהו נקלה ויכלתו על המצב והרע בלי מצוע. וכפי זה אחי יש מן הדין עליך להשתדל לבלום ולמשול בו ואל תתיר לו מן הדבור אלא מה שלא תוכל לעמוד בלעדיו לצורך התורה או לצורך העולם וקצר מותרו לשונך בכל ימכתך אולי תנצל ממנו כמו שאמר החכם (משלי י) מות חיים ביד לשון והקיימיהו (ס"א) והקדמנו הלשון על שאר החושים והאברים לקושי הדבר בו יותר משאריתם כמו שאמר דוד ע"ה (תהלים לד) מי

טרפא לנפש

סנין: כאשר הקדמנו לעיל כמה פעמים שמעו לעסוק ביטובו של עולם ר"ל לפי כמו: וכאשר תוכל כר ר"ל חף שחמתי שמעו להמסק ביטובו של עולם ותסרוס במאנוך וכו' אם אתה מוכרח בזה מחמת דלותך ועמוסך כדודים אבל אם יש לך קצת או שמוכל להמסק כמה שיש לך ויכול להיות פרוש בין במאנוך בין ח"ל לך לעסוק בעסקי העולם כלל וחסיד פרוש בנפש וכו' יעורר לקיים מחשבתך כמו שצונו על מצפונך דבר אחר רק עקמת שחיוו סופו מעשך כפינו לנפש בין לנפש לאפוץ שאר עבודות כגון גזל וערבות לרוב דברים שאין ממנו לגמור מעשהו וכבר העקתה דברים רבים כפי"ש עליו בגמור הדברים הרעים מר"ח ומאליך ע"ש ועיין בס' א"צ על ספוק מות ואיום ביד לשון שהיא מעשה נמנן ע"י וסיום שם לרוב שבתנוון וכתבין עיין בלבוש אל אשר כל עשתי בלחם לרעש ולטובת תלוי כפי ויכול להרע לעבוד בהלשון עבודות גדולות ועמומות אין מספר כגון נשפוט בלחם וליגלות ותינוסות ושקר וכוונת בללו וכל אלו עבודות גדולות אין ריוח לבעל לשון ויכול לעשות מעט לאין חקר נגשנותו ויש כמה ר"ל המאמרים שם וכול לשונות מעורר כלה אלו חייבו ממון ולום אחר דוד מי פאיש הכתן חיים גלוד לשוק מקר וירגיל עמוה נלשון להכיר דברי חורס וירחם שמים ולטויה כ"א ולמות נטיו הארצי לשמור ולעשות ולנחם ולנחם שמים ולדבר על לבם דברים כל הממונים טונים ולדבר אמת ולהסתרנג בהירות ותשכחות אז יהיה אכזב למשך ומחמד למעלה ויהיה שכרו דבר טוב כגון לנדיקם ע"ל ועיין ע"ש במר"א על ספוק ועשיה אמת ונקדיש שמים מה טוב חלקו ומש עשם אעבוד בו אם ה' תשדך בין דיוס ויללך רק נלשון וכפי כמו שמבאר וא"כ ראוי הוא לשמור פיו ולשמוע בקדושתו ובערכה כי אם כלי קודש אשר יערכו בו אם סתך הקדוש ולא יערכו בו כליים זואים כלי גללים מגוללים פי זרות ולשון מדברת גדולות כ"י ע"ש בהריוכות גדול ואיום וכו' ויכול לנלוש דבר כל דבריו לא כבודם ומצותו ונקדיש שמים מה טוב חלקו ומש עשם גורלו ועוד מעט נלרטי מחינה אך עורר במינו מי ויכול אך ראה זה מלאמי ויכול איש לשמור עמוה לנלתי דבר על כוונת לזולמו מן דיוס היותו וכלאם ואף גם זאת בקיודו מלין כי אז טוב לו למנוש נפשו ממנה דברי פטות במתחבשות כפינה דברי עמוה ויגור על אנשים עכ"ל ע"ל בתשנ"ז א"י ג"כ בגמור הדבור כפי ודברים נעלים: והקיימיהו ר"ל פקדים להרגיל ולגמור

שוב הלבנון

המבצע פרישותך וכו' ר"ל מאחר שאתה יכול להיות פרוש בלבך עם קיוס מלאכתך מראה שלא תעבוד מלאכתך מפני פרישותך חף שבשעת המלאכה אי אתה יכול להיות פרוש: מפני שאתה מכיין וכו' כי גם בשעת המסק במלאכתך יש בו כוונה לעבודת אלהים ומעוה: כאשר הקדמנו והוא כפי"ש משער עבודת האלהים שכתב שם וכאשר נחקרו על די המסק להביע מן העולם חל המזון ממלצו מעוה בו וכו' ע"ש ובפי"ג משער הבספוק צמח המתחיל וכיון שהתבאר שזהו ע"ש

פת לחם

נאכרך לנפין כם משמים טונים הנלדיקם לך לאהיריך מפני עסקך וכו': ואל יספיק לך בר שכל האמר כואיל אם אונני יכול להיות עסק כבולס יספיק לי כמאמר שם עתה חף שאני יכול לנטמן לפי איתנוס כוהיל שנס בלא זה יספיק לי לום אמר שאני יספיק לך וכו': ויכלתו בר בלי מצוע הוא יבול להסיק או להרע כלי ממונע שאינו צריך למלאכתו שום ממונע כלומר כלי אומנות או דבר אחר לפעולות העושים דרך משל בלתי איתור המאכל כיון הוא כממונע או עבודות צריך ללחם אשר הואיל לי ידומה לו במהרה המאכל כיון או האכיל כיון משא"כ נלשון שאינו צריך שום דבר: ושהשלמת מעשהו

האדם להתעסק בצדוה העולם וכו' ויהא נכבד על כוונה: ואל יספיק לך צמח שאמרנו וכו' ר"ל שאתה ע"ש שאמר שאין למוע ממלאכתו בעבור הפרישות אם לא תוכל בעבור עורך המזון הייט המזון המעומלם דבר יום דיומו אבל לא בעבור שחמך לו המזון לימים הכאים כי ראו לו לנפשו כהשי"ש שלא ימנע ממנו פרשפותו דבר יום דיומו כפי"ש ח"ל, וכמו שזכר המחבר כפי"ש משער הבספוק מענין זה ח"ל ויהיה נכבד על זה כמו שאמר הבורא על אצותו במדבר ואל העם וכו': כי המשקוף על מצפונך ה"י היותו מעלמות לך שמתעסק לפי שמים יעורר לקיים מחשבתך לזון פרישתך דבר יום דיומו שכל המקיים את התורה מעושר שמתמחן עד שיקבץ העושר סופו לנפלה מחמת מעושר שחמך הכוונה והנלחה: וכל המבביל את התורה מעושר שמתמחן עד שיקבץ העושר סופו לנפלה מחמת עושי שאפי" פרנסה ויום לא יגיע: לאמור לשונך ולבלום לקשור ולחמסם כמו עדין לבלום (תהלים ל"ב): בלי מצוע כלי ערך עמיים חלנשים לו כמו שהענין בשאר חמא"ש שאינם עמרים רק ע"י סיבות אחרות העורות לו עמא"כ כחמא"ש חלנשים נלשון: ואל תתיר לך חסיד קצר מחסו: והקיימיהו כ"י הכתוב הקדים הלשון על שאר החושים

שעה הפרישות

האיש החפץ חיים ונו' נצור לשונך מרע ונו' ובספרינו מן ההזרה על המעט הדברים מה שאיננו נעלם מרובו ופרסומו. ובאשר תרצה לעמוד על כירוד מה שזכרתי מרוב המאן הלשון קבל על עצמך ליכור מה שיצא מלשונך כיוסף בהתחברך עם בני אדם והתערכך בהם ואם תוכל לכתבו עשה ואחר כך העבירו על לך והעלה במחשבתך בעת שאתה פנוי מן העסקים בלילה ותראה מה שיש ממנו לצורך ומה שיש ממנו מותר לא יועיל לך ומה שממנו מביא החק עליך כמו הכוב והרכילות השבועות ולשון הרע ואז יתברר לך הסרוגך ותראה בו מעוותך, ופקוד זה ממך תמיד כפקודן מעוות אויבך ולא תתמיד בזה זמן מועט שיתקן לשונך ויעצמו דבריך, ושים תמורת רוב דבריך אורך מחשבתך והתמדת בחינתך החשבון עם נפשך, כי המחשבה נר שתכניסהו אל לךך והחשבון שמש תאיר באורו מצפונך לנלות לך מה שהוא צפון בו מן המוב והרע והלשון שער המצפון, ואם הלשון יהיה מופקר ולא ייטיב לשמור מה שיש במצפונים יהיה שער האוצר פתוח (ס"א נפקד) ויצא מה שאינך חפץ בצאתו ויראה מה שאין הראותו טוב בעיניך, וכשתשמור השער אתה שומר האוצר, ומה שיש בו כמו שאמר החכם (משל י"ג) גם אויל מחירש חכם יחשב ואמר (סגל"ט) אל תבהל על פיך ונו' ואמר (ס"ט) אל תתן את פיך ונו'. והשתדל אחר כך לעצום עיניך וחוש ראותך מהביט אל מה שאיננו צריך לך או מה שימריד לך מחשוב במה שיועילך ופרוש סמורת הראות כפי יכלתך ואמרו רבותינו ז"ל לבה עינא תרי סרורי דחמאה. אבל השתמש בראותך והבמתך להביט אל יצירות הבורא יתעלה לבהן מהם ולחשוב בהם ולהבין יכולת הבורא ומובו מהם כמ"ש דוד ע"ה (תקל"ט) כי אראה שמך מעשה אצבעותיך ונו' ואמר (ס"ט) השמים מספרים כבוד אל ונו' ושאר המזמור. והשתדל אח"כ לאמוס אינך משמעך מה שאינך צריך לו ופרוש ממותרי השמע כפי יכלתך ואל תאזין לשמוע מה שלא יועילך שמעו ממותרי הדברים והכוב והרכילות ולה"ר ופרוש ממה שביאך להמרות האלהים ולעזוב מצותיו ממיני הזמר והננון והשחוק

מרא לאפש

לשון מרע קודם מכל שאר המותים נקוטי דברי: ובספרינו ובספרים שלנו: ולא תחמיד בזה זמן מועט שיתקן בו כפי' א' לא הערך להמיר כזה אפי' וזן מועט כי יתקן לשונך ומכ"ס כשפסע ל"ל לזכור או לכתוב. והפטר לפרט ולא סתם כזה זמן מועט לזכור או לכתוב רק כרצו פעמים עד שיתקן לשונך וסכל לוי סעט כה"ס: ויראה ר"ל וזהו לאחרי: והשתדל אח"כ לעצום עיניך כו' כפי: אמרו נמלה ולא פתורו אחרי לנכנס זו כסוכו עבירה והמתקן לא זכר בעיניה אוח כרית קודם והמכשיל סוף פתח יד רבים: השמים מספרים כבוד אל ונו' חס שאמר סד"ק כי מהנאלות והמעשים כדנודים שארם רואם כשמים יספר האדם כבוד אל וזו שאמר אין אומר ואין דברים בלי שגת קולס כפ"ל

מוב הלבנון

המותים: מי האיש הרמץ חיים אוחב ימים לראות טוב נצור לשונך מרע ונו' מלה הכתוב החיים הנלחמים ומזכות ימי עה"ל בלשון וגם הקדימהו להכרזה שאר האברים למדך שהלחת האדם בעה"ז ובעה"ב מלי בלשון: ובספרינו מן ההזרה כו' בספרינו הקדושים יש הרבה מן ההכרזה על מיעוט הדברים: שאיננו נעלם מרובו ופרסומו רוב בני אדם יודעים מה הוא מפורסם: מותר לא יועיל לך דברים כמלים: ופקוד זה ממך תמיד מותר וזכור האדם המניעו לך מעמך: כפקודן מעוות אויבך כמו שכתב שרף וחושב על השונן והסוף המניע לך משונך לך מלקח אוחס מעליך: אורך מחשבתך בלךך ומחשוב עליהם במשך ואשר ראו לך לקנות השלמים תשים במחשבתך והשאר מסיח מלך: והחשבון שבוך ההשגשג ע"ש פקודת הנורא: באורו בזה של: מן המוב הרע ועכ"ל אין אדם נענה על משנת לךך וגם חי אפשי שגינת לך חייה חק מן המנוסן בעיני העולם: מה שאינך חפץ בצאתו כי ברוב דברים לא יחול ששע, וכבר אמר החכם מן שלשנו רבב ולבו קר לא יגל מן המול: השמים מספרים כבוד אל לכו' בני אדם הדברים גלאותיהם הם מספרים כבוד אל ומה שכתוב אחרי בכל הארץ יא קוס ובקפה מכל מליהם: מסותרי הדברים דברים כמלים: ממיני הזמר וכו' המותים את האדם אחר רצוי התענוס המביאים אל תענוס אסורים: לאמר

פת לחם

מעשהו נקלה בך יכול לנמוך משלו: ובספרינו מן ההזרה בו כפי כנר כתנווה בספרינו זה כרנס מן הסוסים פל המעטת הדברים: והתערכך בהם כשאלהם מתמכר כס במשע ומתן ובשאר ענינים: היברר לך הסרוגך כה מה שאלהם חסר מסרי אס כיהה מוקט הדבור כסוף כמורה ועבדה כיות מרותה כרנס: ותראה בו מעוותך שעות כעול: ולא תחמיר בזה זמן מועט כשהתנסך כן לא יחיש מותים עד שישוקן לשונך וכו': ואם הלשון יהיה מופקר בריש גרסינו: מה שאינך חפץ בצאתו כמו לשון כעו ודמיון: מה שאין הראותו טוב בעיניך שיגלה סודך לבריות: או מה שישירך לך מחשוב שעי' שהניס אל כדברי כסוף יכנס כדבר כסוף מתחשבתך ויחידך מלהשוג כמס שונך כו': ממיני הזמר כסו וכמנון ככלי כמו ודוד מנון סיד

שער הפרישות

הרנה המורדים אותך מן המצות והמעשים הטובים אבל הם אונק אל דברי החכמים היודעים את ה' ואת תורתו כמו שאמר החכם (משלי כג) הם אונק ושמע דברי חכמים ואמר (סס פו) און שומעת תוכחת חיים. והשתדל אחר כך לאסור חוש הפעם שתקח די מונק מן המאכל והמשתה ותפרוש ממה שהוא יותר מזה והתחבולה לענין הזה שתמעיט במיני הלפתן ותסמוך על לפתן אחד בעוד שתוכל יהיה די במעט ממנו כפי שתוכל והתכוון בו כדי להגיע להלם אל בטנך לא לתענוג. והיגל עצמך בקצת העתים מבלי לפתן כדי להנהיג טבעך עד שיקל עליך הדבר בעת המ עו. ואם תוכל לעווב הלפתן אשר יהיה בו יגיעה ומורה ותסמוך על מה שאין בו שום יגיעה כזיתים והתאנים והענבים והדומה להם עשה ושים אכילתך ביום יותר קלה מאכילתך בלילה אם מנהגך לאכול פעמים ביום כדי שתהיה תנועת אברייך קלה ביום ויקלו עליך עיני תורתך ועולמך, ואח"כ תנהג בתענית אם יהיה נופך חוק אפי' יום א' בשבוע. וכל אשר תוכל להמביע נפשך שלא להרגיש על ענין המאכל והמשתה כדי ליסרה עשה ושים כוונתך בו להפואה יותר מלמון אבל משתך יהיה סים אלא אם תהיה כוונתך בשתיית היין לתועלת נופך או להעביר דאנה כלבך כמ"ש (סס לא) תנו שכר לאונב ויין למדי גפ. והזהר מהרבות ממנו ומהפליג בו ומחברת כ"א עליו כי הוא המרה הנדול לתורה ולעולם וכבר ספר בו החכם מה שיש בו די באמרו (סס כ) ליץ היין הומה שכר ואמר במאכל ובמשתה (סס כג) אל תהי כסוכאי יין בוללי בשר למו כי סוכא חולל יורש נו', ואח"כ השתדל למנוע ייך מנעת במה שאינו שלך מהון העולם ופרוש ממיני הנגבה והאונאה והגול ומהרע לזולתך והתעבב בתנועת ייך וחשוב באחריתך ושמוך מוסרך וצניעותך בהתנשאך מעשות הרע בהם כמ"ש (ישעיה נ) ושומר ידו מעשות כל רע ואמר (סס לג) נצור כפיו מתמוך בשחד אבל השתמש בייך במצות הכזרא ופתחם במתן לפני וירש כמ"ש הכתוב (דברים פו) פתוח תפתח את ייך לאחדך ואמר (משלי לא) כפה פרשה לעני וכן אתה צריך להשתמש בהם במה שימלא ספקך וימנעך מן השאלה ומקחת ממון אמרו ומקנות חסד עמך במה שמעניקן אותך ומטיבין לך

מראם לנפש

כמו שאמר לישל מגדל הסעם הם שמיים נשמה הם אלל נסם כו' : והתחבולה לענין זה רל להגיד עמנו נוס עד שלל יוסק לך אשר נכנסתם : שחמעיט במיני לפתן רל הם שמלמסם בו את ספח כנון נכר הדגים וניגים ויואלו כוס : כדי שתהיה תנועת אברייך קלה כו' רכזה טחלל ולסם מכידי סוף מד סכוא מחטלל ככל מעשו. למים : ויקרל עירך עיני חורחך ועולמך ח"ל רל ס"ט מעשע"ל עז דברי כחמך ודך זס עירך כחסידי ז"ל סוף דרך ספריסות כאלות לנעמי סורס סרבו סומתום כחוסם זלסם ורל סל סורס סלסון עול כסמחון ולסולל מעויו כלכלו סכר לו סרנוגילס ויואלו סמנו סתמניס מלל סמירי סלנו סמס"א ורל סקס סקס ויקטעל מר"ס ובעט סלל זללל מנסס לל יוכל ללכול ויחלס לכן רלוי כלל סלל סיקני ספריסות סוס וכו' יע כנס מתמרים מרז"ל סמיטיון לו ומחויקין סתענוגים מתיס עכ"ל ועיון סס כלורך : והתעבב בהנועה ייך שלל חמסס ממשס בייך סוסס כלה יסונ סדעס : בהתנשאך למ"ס. אפילו סתמנסל וסעמס רללל וסעס וכולל לעשות רע לביא כו' עכ"ל. ותבצר עוד סתמנסל ותגרוס מעשות סרס כנס יסיס מתמס מורל סכ"ל ולל מתמס מורל ככר זוס : וימנעך מן השאלה לללול סרנססר מר"ס : ומקנות חסד כלומר סלל יקסס אלס חסד סמך כנס סמענך

מת להם

וסלסס נקסס כנון גני אלס ומסכילולס. סרנס סוף ל נקסס סמון כמו וסעגור סרנס כמחוס : בעת חמבעו בעת סיוסס לסמון נמטת מך : פעמיס ביוס פ' נמטת נמס : להסביע נפשי לסרנילס ולסניסיכ סנעס זס : ומחברת בני ארס עליך מלסמכני עם קנון גני ארס כסמייוס : ושמוך כוסרך וצניעותך סתעמוד כמסות סריוס וסוסס מלסנע לכת וסזס סלוי כסמסלך כו' : וימנעך מן השאלה סלל סוסס מוכת לללול מניס מן סרניוס : ומקנות חסד עמך סעי נמסיס :

ס' : שתהיה תנועת אברייך וכו' כי חכילה גוררת סעינס וכדוות הלניסיס : אפילו יום אחד עכ"ס יוס אחד : להסביע נפשך סיוסל נמטת נמך : שלא להרגיש שלל סתסלל ומסמך : כדי ליסרה ליסר סלויס נמס : להפואה לקיס חיוס נפשו : לתועלת נופך לליזס ענין ספואה לנפש : ומחברת בני ארס עליך כו' ערך סעוסיס יחד לרנר כרכילוס ולשון הרע מתוך סכרוסם וממחם ללכ כמ"ס יסיעו כי יוסיני סער ולגינס שזס סכר : ליץ היין הומה שכר אלס הליזכ יין יפקד סכלו ולימו לך קן וסומה סמיד חמך סמכוס : יורש נמסס רס ועמי ממעסיס מניס וקמי ער"ל : ומהרע לזולתך לעשות רעס לנפוס אלס כחוקך יך : בהתנשאך כסממנס וסיס ללל יך לעשות רעס לנני חרס כזרוס ערך וסכרמט יך כליקחס שזוד ויואלו כוס : וימנעך מן השאלה מלסלול מנסס יד מן כרדיסיס : ומקנות חסד עמך סיעוס חסד עמד כלולוס ויסלו עמך כעמך :

וחקנה

שער הפרישות

ותקנה זכויותיך לזולתך וחסדיך למי שנתחמד עמך ולא תהיה למשא על ב"א כמ"ש אחד מן החכמים האלהים ירחם עבד שפירש מן העולם ולא היתה פרישותו למשא על אהביו וסלק מעליהם מרחו והתעסק באבריו במיני המלאכות כמ"ש (תלמיס קנה) יגיע כפיך כי תאכל וגו' וכבר נאמר ראש הפרישות תקן הפרנסה ונאמר עוד ראש הפרישות תקן המחשבה על תקן הספוק (ס"ה הלחם) ר"ל שיגיע להתעסק בספקו ואח"כ התנהג כן בתגלך וסנעם מלכת עם הרשעים מבקשי המותרים כמ"ש (ס"ה) אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים וגו' אבל רוץ לכל המעשים הטובים ולמושבות החכמים כמ"ש (משלי יג) הולך את חכמים יחכם ונאמר (ס"ג) למען תלך בדרך טובים, וכבר קביץ הכתוב כל מה שהקדמנו זכרו מסופר החוששים ואמר (יסימ"ג) מי יגור לנו אש אוכלה וגו' הולך צדקות ודובר מישרים וגו' ואחר כך קבצם החכם וחבר אליהם הלב באמרו (משלי י) שש הנה שנא ח' עינים רמות לשון שקר וגו' לב חורש וגו' יפח כזבים וגו' וכן נמצאים (תלמיס פו) במסור ה' מי יגור באהלך. וראוי לך אחי שתדע כי לא יתכן לך להחזיק בכולם עם הנחת אחת מהם מפני שהם כבדולח המחובר בחוט אם תתיר ממנו נזיר אחד יתפזרו כולם ויפסד הכבוד, על כן השתדל להודיר בכולם ואז תהיה לך כל אחד מהם עזר לשאייתם כמ"ש ר"ל שמצוה נוררת מצוה ועבירה נוררת עבירה ואמר החכם בתכיפת הטובות אחת לאחת (משלי ח) אשרי אדם שומע לי לשקוד על דלתותיו יום יום לשמור מצוות פתחי אמר בתחלה שומע ואח"כ לשקוד ואח"כ לשמור, אבל הפרישות הנוהגת בפנים השלישיים והוא מה שיתיהרד בנו במצפוננו ומחשבותינו ויצרי לבכנו הטובים והרעים תהלת הפרישות הריא שתפירוש מקניני העולם במעשיך ובמחשבתך אלא למזון ופרנסה לא לתענוג מתענוגי הנוף ולא להגיע אל המנוחות והשררות והתפאר בהן העולם הכלה מהרה ותהיה פרישותך בהם לאלהים יתעלה לא לקנות שם ולא להותיר מסונך בפרישותך ואל תצא כה מגבול התורה שתתענה בשבתות ובמועדים

מריצא לנפש

וגוד לך עובד את ה' כי מלא יתענו וזכורך לאוהו אדם כמו שנמצא ופוקד : יגיע כפיך כי תאכל אשרי כסופו וטוב לך כסופיך ומהו דברו רז"ל ענינו הכהה מיגיע כמו יחד מירא שמים אכנס מחרמים ודכתיב ביה אשרי האיש ירא ה' וגו' ולא כתיב ביה וטוב לך המני שכבר קבל שכרו מזה : מי יגור לנו אש אוכלה פירש רש"י כלומר מי יעמוד נפשו לנכר תהא נזכרת ל"א מי יגור לנו מי הוא לנו שניגור נליון עם סגור שהוא אל אלהים וסוף אורח צדקות כו' : תולך צדקות ודובר מישרים מואם ככלל משקלים נוער כפי מתקן כמודד אורח אלוז. מתענה דמים וטובים עיניו מרחלח דבר הוא מרומים יתקין : ואח"כ קבצם החכם ס"ה פ"ה ופ"ה שגלמס קודם דתין ליטעו לחר אח"כ בנתינת ס"ה מגלי שסדרו חילי כסופים אחר יצאם. פ"ה למ"ס : עינים רמות לשון שקר ודיס שמתקן דם נקי לך חרש ומתענוג און ונלגים ממחכות לרון לרעם ישה נכנים עד שקר ומשלח מדתם ביו אלהים : במעשיך ובמחשבתך ר"ל בנה שמתענה נעמדך חסיד כיוונך כסם לפון וסרנסם בלנד : לא לתענוג כיו ונכנס בנתינת כוונסם שכלל חמר טוב כמריצות הוא נשטם סגלישים. למ"ס :

שוב הלבנות

ותקנה זכויותיך ותקנן כו' נפתח והכוונס כמ"ס במשקן אחר טערים ודומים : עבד שפירש מן העולם מי סהיס מלתס עובד את הטהם ואח"כ פירש מן כעולם ולא כסיל עמלו כסוקו נכסו על לו ארכיו : עם הנחת אחת מהם כלאר טמונו אחת מהם כרי כלס נעליס : כבדולח סס שולח קבולחס פטרייל : שתפירוש סתקניני העולם במעשיך ובמחשבתך אלא כו' תפירש לכן מהס שלח יסיס ממשקן ומתענוגך נכס רק לפון ומינסם ולא לפענוג וכו' : ולא להותיר מסונך

ותקנה זכויותיך לזולתך והסדיך למי שנתחמד עמך ועשה הסד פמך יסול חלק מן השכר המזון לך כמו שאלמו חז"ל בני שמעון אחי עזריה : ולא תהיה לימשא על בני אדם שלח תהיה משא על בני אדם ויכחו אורח ומנאל עם משים מתחלה לך יהיו לומי התורה לצוה כעיי עמי הארץ בנאותם שהם משמימים לפתחם וסוקדים על דלתומס : תקן המחשבה כדי שלח ישה יתקן נעטור לך מוטומיו וינכס התורה והמעשים טובים וכונו שאלמו חז"ל מתענה מולתם חסיד לדברי

בת לרחם

ותקנה זכויותיך ותקנן כו' נפתח והכוונס כמ"ס במשקן אחר טערים ודומים : עבד שפירש מן העולם מי סהיס מלתס עובד את הטהם ואח"כ פירש מן כעולם ולא כסיל עמלו כסוקו נכסו על לו ארכיו : עם הנחת אחת מהם כלאר טמונו אחת מהם כרי כלס נעליס : כבדולח סס שולח קבולחס פטרייל : שתפירוש סתקניני העולם במעשיך ובמחשבתך אלא כו' תפירש לכן מהס שלח יסיס ממשקן ומתענוגך נכס רק לפון ומינסם ולא לפענוג וכו' : ולא להותיר מסונך

ותקנה זכויותיך ותקנן כו' נפתח והכוונס כמ"ס במשקן אחר טערים ודומים : עבד שפירש מן העולם מי סהיס מלתס עובד את הטהם ואח"כ פירש מן כעולם ולא כסיל עמלו כסוקו נכסו על לו ארכיו : עם הנחת אחת מהם כלאר טמונו אחת מהם כרי כלס נעליס : כבדולח סס שולח קבולחס פטרייל : שתפירוש סתקניני העולם במעשיך ובמחשבתך אלא כו' תפירש לכן מהס שלח יסיס ממשקן ומתענוגך נכס רק לפון ומינסם ולא לפענוג וכו' : ולא להותיר מסונך

שער הפרישות

הראשי חדשים ותמנע ממה שחייבך בו הבורא ממצות פ"ו אבל תהיה פרישותך ע"ד התורה והדת בגלוי ובנסתר מענייך ואח"כ שתקצר מאוייך בעולם כאלו אתה נוסע ממנו לערב יוסף ואח"כ שתחשוב עם גמט'ך כאשר הקדמנו בשער השבון האדם עם נפשו ואח"כ שתתיאש ממה שבידי בני אדם ושתכבט על האלהים ותנוח דעתך על נזירותי ודיניו. וכל חובות הלכות שקדם באורם כספר הזה אתה חייב בהם והם עמוד הפרישות מן העולם חקור עליהם והדביקם אל לך תניע בהם לכל טובה:

פרק ו' אבל באור מה שבא בספרי הקודש ודברי רז"ל מענין הפרישות מן העולם מהם מה שאמר יעקב (נלשתי נח) ונתן לי לחם לאכול ובגד ללבוש. ומהם צום משה ארבעים יום ולילותם ג' פעמים. וכן אליהו. ארבעים יום כמ"ש (מלכים א' י"ג) וילך בכח האכילה והיא ארבעים יום. ומהם מה שנאמר בנזיר שקראו האלהים קדוש כמ"ש (נמדני ו') כל ימי נזיר קדוש הוא לה' בעבור שפסק ספרי הנפן ונדל שער ראשו בלבד כמ"ש מי שפסקה תאותו מכל התענוגים שיש לו שבר ונמול יותר. ומהם מה שנאמר לאהרן (ויקרא י') יין ושכר אל תשת וגו' ולהבידל וגו' ולהורות וגו' הודיר כל העוסק במעשה העבודה שלא יעסוק בכל מה שימרידהו מהשלמת העבודה לאלהים כמו שאמרו רבותינו ז"ל שתה רביעית יין אל יורה שחה רביעית אל יתפלל. ומהם ענין בני יונדב בן רכב אשר צום אביהם שלא ישתו יין ולא יזרעו ולא יטעו כרם ולא יבנו בית וישבו באהלים חוץ לישוב זה מנהג הפורשים מן העולם ושבח להם הבורא זה כמ"ש (ימיס לה) לא יכרת איש ליונדב בן רכב. ומהם מעשה אלישע כשעבר עליו אליהו כמ"ש (מלכים א' י"ג) שנים עשר צמדים לפניו והניח ידו מן הכל והלך אחריו כמ"ש (ס"ג) ואקפה נא לאבי ולאמי וגו' יולך אחריו אליהו וישרתהו. וכן היה מנהג בני הנביאים כדור ההוא ואשר לפניו שהניחו העסק בישוב העולם והשתלשלה בעניני הנפשות ויצאו למדברות כדי שתתיחד נפשם ומחשבתם לאלהים. ומהם מה שצוה אותנו התורה בתענית בעת התשובה ובקשת הכפרה כדי שנחסום תאותנו מכל התענוגים שהם החוקים שבסבות העבירות כמ"ש (סוסיג) כמרעיתם וישבעו ואמר בהפכו (ס"ג) בצר להם ישרוני. ומהם מ"ש (זכריה יג) ולא ילכשו אדרת שער למען כחש זה מורה כי הוא היה לבוש החסידים מקדם והיו לזכשים אותו אנשי הדור ההוא לתחינה ומה מ"ש דוד (תלמיס קי"ג) טרם אענה אני שונג ואמר (ס"ג) טוב לי כי ענית ואמר (ס"ג) טוב לי תורת פיך וגו'. ומהם מנהג איוב אשר ספר על עצמו סבוותו

מרמא לנפש

שתקצר מאוייך בעולם ר"ל תקצר תקוהך וכתחוקך מלחשוב שחיים לעולם נצחיים:

פרק ו' ומהם צום משה ארבעים יום כח רחוק מי שירצה לנפש אל כי שומר טוב לו הפרישות מן הסענוגים דחליץ שפאול טוב יותר טוב כי קצר לזון שם את פסס כבר וכן אליהו ומתי רבותא שאמר סתוב להם לא אכל וגו' אע"כ ספרישות אורן לזך סתוב וכן כל מה סתוב סוף עז"ל: שהם החוקים שבסבות העבירות כמ"ש כמרעיתם וישבעו שבעו וירס לנס על כן סכחתי וסוף נמרד נדכרות ע"ס ואמר עוד שם ריב נכרי ונתן אמר סתוב ורס לנכר וסכת אל כי אלסוך ויבני חמרי סתוב ויסתו יסורון ויכנס. טרם אענה למי. סכך מרעס מלה חטטס לטון עיני וטעסס כלומר טרס מלטי סחיטי שונג ונכסל נכסרות: טוב לי תורת פיך וגו' גם זה מן הפרישות שפרסם אדם ממס שידרות חלך סוכב וסכפף

פת לחם

בר לטות ממוקד קיים לך: שתקצר מאוייך בעולם שלא טרס עממך בעמדן בעולם לסיג חלות וסוף נחיס כוללס: **פרק ו' כמרעיתם וישבעו ומקדן לים שבעו וירס לנס ע"כ סכחתי: לרבוש חסרותים מקדם ממתס ספרישות לנשו לנסו שליטי נסוג בעולם: טרם אענה אני שונג נלסס מדכריו ססוף מרעס חטטס מלשון עיני כלומר קודס**

פרק ו' אבל באור וכו' לומר ללצר עניני הפרישות לסי המלל כחכני הקודס: לחם לאכול וגו' והם דכרסי המוכרותם לל מוכרות: צום משה ארבעים יום סחחט סחיס ביכלתו לפרוש מן המזון וסקד"ס עזרו על זה עכ"ס למדנו שהפרישות מן המזון הו"ל טוב בעיני ה' וכל אדם מתייב לנהוג בפרישותו כפי האפשר לו: כמרעיתם וישבעו כלומר בלו לחץ מרעיתם והיו שבעים וירס לנס לטכות חס האל: דהתניף להלכות עלמס חסדיס כעני הנס: טרם אענה אני שונג טרס שלמדתי וידעתי נמה חלף ללחתי קדם יחיטי שונג כעמטי עד שלמד וידע דרכי הפרישות בעמי וטעתי ושלל לנקס מוכרות הממון לו ידע תוך לעבוד ה' וכמה שאמר טוב לי כי עמיטי טוב לי חורת פיך מלחטי וזכ וסכף, ואלוהי מרעס רכב טרס חטטה

טוב הלבנות

לך מותרות ממנו בעבור הפרישות: שתקצר מאוייך שלא סכפס חלות לך בעולם להכין לך מקיטיו רק חדמה כעסך כללו חמה טוטע ממנו כפנות הייס ומעטה למי חמה עמל: ותנוח דעתך כו' שלא כעסע כיסורין ונזירות ה':

שער הפרישות

העולם והגו וקשרו חושיו ואסרו ידיו ולשגו מכל מה שיש בו המרות הבורא וכתרו באמת והצילו העשוקים והמבתו לרלים ולאובדים כמנהגי הפורשים מן העולם. ומהם מה שעשה דניאל בהתפללו אל האלהים בעבור אורך הגלות הראשון והתאבלו עליו שאמר (דניאל י) לחם המדות לא אכלתי ואמר לו המלאך (ס) מן היום הראשון והתאבלו עליו שאמר (דניאל י) ולהתענות ושאר הענין זה הוא הטוב שבמנהגי הפרישות. ומהם מה שעשו אנשי נינוה כששמעו מה שגזר עליהם הבורא כמ"ש (יונה ג) ויאמינו אנשי נינוה באלהים ובכבודו מה שעשו אבותינו בימי המן ככתוב (אסתר ד) מקום אשר דבר המלך ודתו מניע אבל נדל' ונו' והרבה כזה בספרינו כשתחקור עליו תמצאנו ספור בדברי אבותינו הריבה. ומהם מה שאמר שלמה (משלי כג) אל תזו במובאי יין ונו' (ס) מעט שנות מעט תנומות ונו' ומה שאמר (ס) למואל (ס) אל תתן לנשים הילך ונו' אל למלכים למואל ונו' מן ישותה וישכח מחוקק. ומהם מה שאמר (קסלה ג) כי לאדם שמוב לפניו ונו' ואמר (ס) לב חכמים בבית אבל (ס) טוב ללכת אל בית אבל ואמר (ס) מתוקה שנת העובד ואמר (ס) כי הילדות ההשחרות הכל ואמר (ס) סוף דבר הכל נשמע ונו'. אבל מה שאמר חז"ל במשנה ובתלמוד רב מחברו בספר הזה ורובו נמצא במסכת אבות ועוד אמרו כך היא דרכה של תורה פת במלח תאכל ומים במשורה תשתה ועל הארץ תישן וכו' ומה שסמוך לזה מדבריהם התורה נקנית בארבעים ושמונה דרכים ובפרקא דחסידי במסכת תענית מה שיוורה על פרישותם ומי שיהקור על הענין הזה ימצאנו כתוב ומן השכל וכן הקבלה. תן לך בו וחשוב עליו במצונך תשינהו בעזרת השם כמ"ש (משלי ג) אם תבקשנה בכסף ונו' או תבין יראת ה' ונו'.

פ"ק אכל ההפרש שכן קדמונינו ובינינו בפרישות הוא שחונך ונה ואברהם ויצחק ויעקב ואיוב ויעזריה ויהי שכלם זך ויצרים הלש ונמשותם היו נמשכות אחר שכלם והמעט מן המצות היה מספיק להם בהשלמת עבודת האלהים עם אמונת לכו לאלהים כמ"ש באברהם (תחמיס פ) ומצאת את לבבו נאמן לפניך ולא היו צריכים אל הפרישות היוצאת מהדרך השוה התורה. וכאשר ירדו בניהם אל מצרים ונרו בה בימי יוסף כשבעים שנה בשלום (ס"א בשלוה) וחזקה תאותם ונרלה תשוקתם ונבר יצרו על שכלם נצטרכו

מרפא לנפש

וידבק מקרה עכ"ל: והו הטוב שבמנהגי הפרישות למ"ס. ע"ד עמסה דניאל כוה סבוב שלם עשה ספרות לחפול עלמו לנד רק לחפול כל ימיו ולחפול עבודת סמיח עשההכל סגולו ישראל ויבנה בית המקדש כדי למבדו את ה' כע"ל. והאשר לפד סוף ספרות שלם לפד סוף עמסה דשאל שלם לכל לחס ממדות ויין לא עמס אבל סבב נדבית לכל וספ ונמ"ש ס"ג ע"ש: כי לאדם שמוב לפניו נתן חכמה ודעת ומהם והשמת חלקו ולחוסו נתן ענין לאסוף ולקנות לחם לטוב לפני האלהים ונו' ואמר סס מחוקק שנת ספורו חס מעט וחס הרבה יתכל ויבטעו לעשור אינו מנוח לו לטון: כי הילדות ההשחרות הבל ויראה דקרא שנת סבור נלדודך ונו' ויע כי על כל-הלב יתכל האלהים נחמטס ונו' חכור חס נדלודך כימי נחודוך פד אסר לא יכולו ימי סרעה ונו' ואמר סס סוף דבר ככל נעמס חס האלהים דלא וחס מליוס סמור כי זס כל האדם פ"כ: במסכת אבות יס נודין נמס' מכות וס גורטין נמס' חעניס. למ"ס:

פרק א ונו' בה בימי יוסף כשבעים שנה בשלוה כי יוסף נן ליע שנה סיס סנידו יעקב ונשו למצרים וכל יסו סו

פת לחם

בעיניו כיימי שזג סמור ונכלל נחשו ונחס אחר סעניו אמרתי ספרתי ונמלטו מחסו: וזה הוא סבב כי ונמנו על סס סמור לכסין ולהנעמות סבא לו כסעודות סעניו נכנס סמנונות סכסכונין נליחור סקלליס סמקוס וסניו חרות עבודת סניו למקוס ולחוסו ונלעס על כל כ"ב עד שלם ערד לו אכל וסס סרו סססס פרישותו נסנת עניס נדיוקוס והסוקוקוס למבודות יס: אם למואל חס סלף נערי: כי לאדם שמוב לפניו כו' וססיס ולחוסו נתן ענין לחוסו ולכוסו מניולו נעמס סמור סססס קודס אינו חוסף וכוונס: כחוקה שנת העובד וסוף לים חס מעט חס סכסס ויכל: סוף דבר הכל נשמע כו' וססיס חס כל האדם כנו' זס פליליס כל מילותו האדם ולוה נרין לטוס כל עממתו ולא לחוסו:

פ"ק א ונו' בה בימי יוסף כשבעים שנה בשלוה כי יוסף נן ליע שנה סיס סנידו יעקב ונשו למצרים וכל יסו סו

פרק א וחזקה תאותם ונרלה תשוקתם ונבר יצרו על שכלם נצטרכו

כל יכלתו ומגמתו על כשנתו כמו שנתן
 פרק

שער הפרישות

מן הפרישות אל מה שיהיה הפך תאותם ויעמוד כנגד יצרם. והוסיף להם הכורא מן המצות השמיעיות מה שעמד להם במקום הפרישות הראויה להם כפי תכלית יכלתם ופחות ממנה. וכאשר כבשו ארץ כנען ונבנמו בה והתנעמו במובה בקשו המון והסמוך לו ממותרי מאכל ומשתה והמשגל והבנין. וכל אשר נוספה הארץ ישוב נוסף השכל חרבן כמ"ש (דברים ה) פן תאכל ושבעת ובתים טובים תבנה וישבת ונו' ובקרך וצאנך יריבון ונו' ורם לבבך ונו'. וכל אשר נוספו התאוות ונתחזקו נחלש השכל והתאחר מהשיג העצה הנכונה והצטרכו אל פרישות חזקה יעמדו בה כנגד חושיהם כדרך הנזיר ומנהג בני הנביאים אשר זכרנו בסה שעבר לנו בספר הזה. וכן בשאר הדורות השכל בחולשה והתאוה בכבודה. ובכל עת שמתעסקים בענין מעניני העולם המרדים מעניני העוה"ב, על כן הוצרכו להפנות ממנו בעת שעושים מאומה ממעשי העולם הבא והיו הקדמונים בחזק שכלם וך נפשם עושים לעולמם ולאחריתם ולא היה האחד מפסיד על חברו כמו שכתוב (ימימי כז) אביך הלא אבל ושתה ונו' או מוב לו ונו' ואמר (קבלת ז) מוב אשר תאחזו בזה ונס מזה אל תנח את ירך. וראיתי אתי מליצה נמרצת בענין הפרישות לאחד מן החסידים מצוה בה בנו וישרה בעיני ושמתיה תתימה לשער הזה כמו שמצאתיה תחת תוכחתי לך והורותי אותך, הבן אותה והסתכל בה תגיע אל המוב והישר בעזרת האל זאת היא. ואתה בני ישימך האלהים מאשר ישמעו ויאזינו. ויאזינו ויחשבו וידעו. וידעו ויעשו. ואל ישימך מן האנשים המוכעים בתעות השרודים (ס"ה השבורים) ביין הסבלות אשר העבדים היצר וכשל כם העולם ונכרו עליהם התאוות ונמו בהם אל התענוגים והסיתום המאויים והשיאתם החמדה והם באפלתם נחבטים ובמרודת מעותם שבים, ישמעו ולא יאזינו ויאמרו לך יעשו, בקשו המנוחות ונפלו באנחות, השתדלו להשיג הנעימות והשיגו היסורים הקשים, ונפשותם עיפות ונפוחים ינעות, דעותם שלולות ובינותם מנופצות, יקבצו הזהב האובד והכסף החולף ויורישוהו מרפא לנפש

קי: השמיעיות סמלות שאינם מלך הכלל נקראים שמיעות: הפרישות הראויה להם כי לא נלם להכבד להם: החסידים לו והדומה להם וקצתם לוס ממוחית: ע"כ הוצרכו להפנות ממנה מעניני העוה"ב כעת ששויין לעוה"ב. כולמו פתח שאין יכולת נזרים עושים כעולם סוס וכוונתם לש' נעבות עסיס כא' אבל סקמונים עשו שייחס כללם וכל מעשיהם סיו לש' כמ"ש איך כלל אלל וסעו ועס משענ ונדקס אז סוב לו: תחת תוכחתי לך י"ל נמוך פלר מוכחתי סטריטי אוקר שסטי ג"כ סוכחתי סולת: ובינותם מנופצות מעוה"ב כמ"ס לפיל המקום וילנו מסוד סנגס אז סהול מלשון

פת להם

המעול: מן המצות השמיעיות סמלות שאינם מלך הכלל נקראים שמיעות כידוע סרנס כספר סוס: וסחרת ממנה נלמל סלל להם להכבד מליס: לעולםם ולאחריתם מס שמוכרת סלול סעולם סעולם סוס זמס סג"ד לעוה"ב: הלא אבל וסחרת וסטיס ועס משענ ונדקס אז סוב לו: מאשר ישמעו ויאמינו ככס זימ מריל סמיעיס מרחוק וסולנס מקרוב כי סולנס סול ספית סונו רררר מן סמיעיס מרחוק וסמור סלל לספוט סונו: ויאזינו ויחשבו אחר שיטו סונו ויכסו וסדכריס כלכס קייטמו סדכריס כמספנת ויהסכו כסס כסחטונות וכל יסורו דעמס עס' וסרר כמספנס כסס ודעו: אוקס על זכריס וסרר סידעו ועסס אוקס: סטובעיס כמחנות מלשון עיפסי ממיס סמייס ככססי כסס כספע רכ ומיילל כל אכריס ויאזינס ממללולס ועין כן סס מוקינס כן גכרו עליסס ספע סמוך רכ מן סדעווס סכקריווס וסעונווס ומלל כל חרדי מלכטוקיסי: השרודים ביין הסבלות כולמס סמילנס כמו ססכור סנה סיון סדד וסלל סעלו דעסו ממנו: אשר העבידים ודער ככעיס אוקס וסעפד אוקס סעבודת עכד: ונסו בהס ככחוס סלוקיסיס נפו אל ספענוסי: והסחרוס סכויסיס סחלווס ססיומוס אל ספענוסי: והשייתמס חסמדה ספילס סללס ונס ז' סלשון סכסס כלל סכסס סילפי: ובמרודת פערומס שביס טיסי ספס ספית לרון כמלולת סעונוס סעלו ככד: ויס ספס סכיונוס מללס ספסי סכס סכסי מחלרי ס' סהלס סכרלני כל לעולם לסיות נוכס ס' דככו וסוכר סעפס אל סללס וסול סנוו אוקר כמרוכ סעולס מעס ס' ומרסי סכור רן סליו: ישמעו ולא יאזינו אע"ס ספענוס לל יסו סלון לסחטון ככד: ויאזינו ויל יעשה וסמריס ככסיס סעוב לעבוד סל ס' וליס עויסי: בקשו סמנודת סעלולתם מעווס סוב: והשחלדלות חרדי הועיטווס כעולל על: ונפישורמס עיפוטס ונפוחים ינעות נגד כי כמייט סריל: דעווסם שלולות סדעווס סמלליות ספענולוס כדס מללוקיסיס ודכויסיס וכללו מסס: ובינותם סכס כעלמס סמחטונסי ומלדסיס לסס דכר מוקך אין ככס מעס ככלי יול מנופ: והכסף הרצלף ססונו לסיות מקף ועכד מסס: וירישוהו סרביסי סלפעמיס סמחטונגל סמנו קיינו וכל לוד יאזינו: והתנודו

פרק ז המצות השמיעיות מה שאין השכל מחייב
 אוקס רק מלד גזירת סמחמו ינכרך וידיעסו זמס סכס מועיליס לעפס סללס: כפי תכלית יכלתם ופחות ממנה כל' כפי יכולת המון בני אדם לקרב אל הפרישות ולא יסיר מזו אף זק לא כמלמס רק קלט ספוח מזה כדי שיהיה סוב לכל נעס: והסמוך לו והדומס לו: הלא אבל וסחתי ועסס משענ ונדקס אז סוב לו: ישמעו ויאזינו יכסו סדכריס כלוקיסיס: ויאזינו ויחשבו ינחט סדכריס כמחטונס: ויחשבו וידעו ספ' ועולס לסמיידיס כיידימס סללס: וידעו ויעשו מעשיסי יסיו מחך ידיעסס וכל לככס בתעות השרודים מללר טועיס כדך סדודיס מן השכל וסככרס: והשייתמס ספס אוקס: נחבטיס לוקיס: ונפשותם עיפות וכ' מלשון ע"פ וינע: דעווסם שלולות סחטונס מלשון מליך וינסיס סלל (איוב י"ב): ובינותם מנופצות מרולן ונפסר מל' ונען

שער הפרישות

האויבים והחודרות מן הגשמים, ומחזיקים הארמונות ושוכנים בקברות, ובונים אשר לא יושבו ויקבצו מה שלא יוציאו, קובר כל איש מהם אביו ובנו ואינו עושה מעשה הקיים לנצח, שוכה קצו חוזר מאוייו, ומה תאמר בתוך שאבדו שתי קצותיו ויחיד שעזבוהו אבותיו: והסתכל בני בני שורחייב הכוריא את לבו והמשילו במחשבתו ופקח עיניו בטוב לו והראוהו הדרך הישרה וקרב אליה ונוכה בהם במזחים מסנו בני אדם והוא בטוח בהם והשלים עמם ונצל מהם עבדו בני אדם יצרים ועבד הוא אלהי השמים והארץ המחיה המסית הבורא החונן אשר אין אלוה מבלעדיו. כמה בינם ובין אנשים כרו מצפוניהם חכו חגיביהם ועיניהם נחות ולבותם במזחות והם בזכר האלהים משתעשעים בכדידות ומודים

פרטא לנפש

כעט יולר תנאס ור'ל עגניס: והחודרות מן הגשמים לא זו סנסניס כשרות ויריחו לחוה אלף קא גס סנסיס שסחיכא לחוס מוד כחדר וכן סוונת מן יוריחו מונט כיל'ל לרסי' וכ'ל' (ויחוקל' כל) יוא מרס הלל כדול סחודרס לסס ורפריס סחודרס לסס ככל אבר מלוא מרקי' אחסס כחדרי' חדרים כרי עינ: קובר כל איש מהם אביו ובנו כ' לומר שראש וקיים ממנו וערים ממנו אפס' לינו משיס על לבו יוס מיתתו ולינו עוסיס מנסיס סקיוס ללח לעולס כסל: ומה תאמר ברור שראדו שתי קצותיו משל ודסוין לרזוח ופגניס סחורגנסו ענוסס מל סכריוס וישר' סתקו וסלמלע גלמוד עירוי' אין לו עק וכן אבר מנו אכופיו וגיניו וסוה סאלר לבדו ואין לו לספן אלף על אביו סנסמיס: ונוכה בה ל' חוכמה ומוסר ר'ל ונחמר כס דרדכי יוסר או נוכח כסס לקמס. מוסר מן סרסיסיס וכסריליס סכרדלי רעס חלף עוליס: כמה בינם ובין אנשיס כ' לומר כסס מעלות טובות יס כין אלהיס שענדו ירסם שזכר לעול. וכן אנשיס אשר כרו מלסניסס. מל' כר לכ: ורוביהם מלסניסס כמו עמון נחוכו משוין סמקרא ונחמס סמס: ועיניהם נחות סענלי סחלוס עיוסיס משוטפות ממוד לחור אחרי סכריוס סרסיס ססס מס שאין כן אלף עיניס נמוס: והם בזכר האלהים כרי' אלפי' עסיס כנידיות משתעשעים כוס מס ססס וזכריס חל' ס: וסודיעל עול סוברתו

שוב הלבנון

והחודרות מן הגשמים מן אופו הכוזב אשר לנכס הרע כחי בעליהן ומחוה סס מזינות עמון לבינה כרכס לעמון אשר מוח בעליהן וכסוד בעליהן כחיס סס חספוט חדרתי גמי בעליהן לגנוב ולכסות: מס סיבולת לבן קרף אופו חדרתי כלי' חוספוט כחדריס כמו (וחוקל' כל) יוא סרכ כסודרס לסס: וסחוקיסיס הארמונות כחיסיין ולימ' מוחן סוכיס קנביסי: אשר לא יושבו כניוס כנייסי סלמלע שחוקר' מתקן ולי' יטבו כסס: ומקביציס מוון סרכס סלמלע ע'ל יוכי לסויל' לחוה כריריין: קובר כל אחר מהם אביו ובנו ולי' סיס לו לנכר סחד כמות ולחדיין ולחריחו וסערי' לינו עוסיס עמסיס סקיוס ללח: ומה תאמר ברור כ' לומר מס סקוס יס כוון שאנדו שתי קצותיו הינו ח' וכט שזכר: וסחוקל' בני כ' לומר ססחל כלעסיס כלול' וסחוקל' כסס: שחרידי' הבוריא כ' יוא סיקר מס סלמלע למעלס סעוניסיס כמות כסו סעירסתי למעלס סמחטובס העולם גלו וגיניו ומלוא כסו וסלכו מקוס מחטובס עבודת סכורל אולס לחיסיס אלס לכס כרס למחטובת קדוסיס כסויות סויו ממחטובת סעולס: וסחוקל' כמחשבתו יוא סיקר מס סלמלע למעלס סעטעידס ילי' ומל' גס סעולס לומר מחטובת סעולס משלו כס סלמלע אל' סס מושליס נמחטובת ולי' מחטובת מושל' כסס: ופקח עיניו בשובר לו סקת' ס' עיניו ישרס סטוסיס סלזוני' אל' ח' יסיוס מל' ע'ל' לסס סכור' מל' ע'ל' וסס כלסלסס סעניס: סחוקר' אלי' ונוכה בה גריסין שחל' שחל' סל' ג' ס' סדך סהוקל' אלי'ס וסכין עמלו נוחס לרדך כס מלסון נוכס ס' דרכס וכן סול' נמוס: כמוריס סכט בני' ארס סכרדלי' לא ויק' לסס סכור' טווח מסס סל' חוקיוס ל' סכל' חוכיסיס ארס כוס ולייסי מקנל'סו: וסחוקל' ס' וסחוקל' עמח' סוה וישר' סעלוס עס סכל: ונצל מהם כל סללס לכוון סרסיס כמו סקירס רכ' יול' עסמיס ויל' אליסיס ח' מקנ' חוכיסיס כ' (כרל'סו' לל) ו'ל' סהוקל' מוסיס מן סמחטובת ס' סעולס וס כוס כערינויות סעסיס: כמה בינם ובין אנשיס ברו כמסונייה' כ' כמה סרסי' יס כין בעלי סחלוס סוכריסי למעל' ודין אל' כלעסיס סכרד' מלסוניסיס: וכוכ חובייה' מלי' לעמון כחובי: ועיניהם נחות כמ סלמלע ולי' סחודר' אחרי לנכסס ולי' חרי' עיוסיס סענלי סחלוס עיוסיס משוטפות ממוד לחור ולרלוות סחוקיסיס סעירסיס לסס ולסחוקל' חל' כן ולי' כרס סמחטובת לנכס סוכן כסו ולינו דול' וסל' על סרס דנר: והם בזכר האלהים כרי' כססיס כד' כלי' זוח' לחיסיס סטק' כ'ל' לסחוקל' עס כני גילס וכסוקל' כד' סוה מסחוטוס סלמלע סל' דוק' ססיוסיס כד' לא סיקר עשוסס כוכרון סכורל' כלי'ן מונע ועסככ ומונע וככר' נלמר יס כעכר סעמל' - וכו'ר'ס

ומן אה עוללך (תהלים קל"ז) כל' מבלבל בני עמדה על עין אחד: והחודרות מן הגשמים הגשמיס סלסופות כחדרי' מסכיוסן ויודעוה מקוס סמטונייה' מלסון חודרתי לסס (יחוקל' כ"ח ועי"ס כרד"ק): ומחוקיסיס הארמונות מכליס ימיסיס לכוון לסס סיכולת ויריות זסיס ויכל' לקבוח: קובר כל איש מהם אביו ובנו כל' כמו סדך כ' יס ארס סקטנו ח' לינו כך קנביסיס חל' כניסיס עמגדל'ס כניס כחסיס חרפס לחיסיס על למדו חלס סורד' ומעסיס מוכיס ח' דיגילוס מנעירסיס כמטונות כני ארס ויין כ' יחל'ס: ואינו עושה מעשה הקיים לנצח שיעזוב אחריו כרכס ומעשה סעומד'ס ועל לבינו לחי' עו"ה"כ: וכו'ר'ס סארייו סחוקיסיס: ומה תאמר בתוך שאבדו שתי קצותיו כל' היכל' דבר סמני קצותיו אגריסיס דמיון זס הארס סוול' מספס סכרוח' וסל' יייה גס חריטיו עדי לוני' כעו"ה"כ הרי סוה כוון ודכר שאנדו סתי קצותיו סלין לו לעשן לל' על המקוס עכ' מסס וייוני' חכוי' וסמו ולי' גס המקוס אשר סוה הולך לסס, ואמר הכתוב כי חכי' וסמי עזובי' וי' יסססי' (תהלים כ"ז) סהוקל' חכוי' כחלמ' כחלמר חו"ל' סלמלע שוססיס כדל'ס וכו', ומחל' סלין להלחיסיס סללו לספן על ה' כעו"ה"כ הרי סס כוון כרי' וסחוקל' סענווהו אכופיו סלין לו אכ וגול' וסוה סכר' כדד וגלמוד: ונוכה בהם וימישר כסס כמו כרין נכחות יעול' (יעשי' כ"ז): כמה בינם וי'ל' כין הלעסיס סענדויס חל' ירס: חוכו חובייה' מחדך מלסונייה' כמו למסון כחכי עוי' (איוב ל"א): ועיניהם נחות חייס נושליסי עיניסיס לחמוד כד' סלינו סלמלע כני

לסניו ארסיס מלמליס אל' הלעסיס עיוסיס נחות גל'ו משוטפות: ולכור'ס סמחטובת לנכס סוכן כסו ולינו דול' וסל' על סרס דנר: והם בזכר האלהים כרי' כססיס כד' כלי' זוח' לחיסיס סטק' כ'ל' לסחוקל' עס כני גילס וכסוקל' כד' סוה מסחוטוס סלמלע סל' דוק' ססיוסיס כד' לא סיקר עשוסס כוכרון סכורל' כלי'ן מונע ועסככ ומונע וככר' נלמר יס כעכר סעמל' - וכו'ר'ס

שער הפרישות

על טובתו בכל ענין, קרבו אל העיון המחשבי והמניני והמועצי, קרעו מסך הראות בדרכי המצפונים והגיעו אל מרנוע האמת כיגיעה ויצאו ממנוחה אל שעשועים לא מורדם מאוים ולא אחרים אורך קצם והם ליום המות נחפזים ומאחריתו נשמרים, קרואי אלהים ומשחריו וסיחליו ועובדיו, דוכריי אמת ולהגני צדק, מבלי מורא שלמוז ולא ממשלת שמון, יקרים יותר מכל אדם ושמורים יותר מכל עם ותפארתם ומעלתם גדולה מכלם. מוכבדים בבתי (ס"א בדרכי) האלהים וגדולים בעיני הברואים, אין מורד אותם מזכר האלהים מורד, ולא מעבכם מהודותו מעבכ, ליטונותם רגילות בהלל והודות ולכותם שמחות כבר וביחוד, התנכר להם העולם והכירוהו ודברו (ס"א ודרכו) בו וספרוהו, לא נעלם מעיניהם בגדו ולא נסתרה מהם תרמיתו, לבש להם בגדיה מהודותיו ויחשבוהו שולל והתרפה להם וימצאווה מוכרת, שחק אליהם יגערו בנ

מרפא לנפש

סבכל טוב אלס: קרבו אל העיון המחשבי בו י"ל קרוב אליהם כל הדברים שדך ב"א לסתמך וליגע עליהם כגון סעוים כסם במחשכך ויגיון כסוול וכחמת מנין ונעלות נשנות אל סכל ק"ל נעשיו וקרובו אליו כמו שכתוב לטול: קרעו מסך הראות כוי מה כסוול קטון וכסרה מנגד שאר כני אדם סוול יוכל לראות ולדעת כאלו קרעו וספריו מסך סמנדל: ביגיעה כמו שממרו חז"ל ונעתי ומלאתי האמין: ולא איחרים אורך קצם לא אחריו מהר נעשה כי עדיין יש זמן רק עשו כל חס אפס חזכו הסך כנעלי כעבנות כעבנות כעבנות סכס ללארץ האלוים וסכס לקולץ הארזם כעטיי הארזים כמ"ט לסול ע"ס: קרואי לאון קרולי ספרד: ולהגני דוכריי: אין מורד אין שום ספרד אחרת שיוכל לספריוס מוכר אל סלכוס: והתנכר להם העולם כליאס כגריי שלא יכירו אל נגידות כדו יעלכו אחריו אכל סם ככירוכו כעכו ויודעיס ספעו"ל סכל סכל וכסליכותו סו לא נעלס כסס כגרוו וסמיוו: לבש לרם בגדי סמורותיו ו"ל אף סלפעוים ליניס סחסיס סמנז סעו"ל סמ"ט ליניס ליניס כעומוס כו סו: ויחשבוהו שולל סלסוף יכל סעמ וסולל סמס סכל או סענוכות יכיו נלקמס כמיס ליניס: והתרפה להם לעטמים כיכונל כל חלוס מנעט יגיעה וססלדלות כרסיון ידיו סוול מעכס סולר כדו יעלכו אחר סככל וסכילס ולקוי סעולס כעכריס קסל אכל סכריס סכס לא כליגעו כוסי: או י"ל סעולס אחריו לרנוון שלא נעשכו אחריו קלף סעולס וסכרסס מם סול נחמל כובק כדו עש"ט ודורו להסך אחר עסקיו אמנם לא שוס לו כי סם מלכוול מוכרת נחמל לסס סלוק סכסכיני גס כוולל סרדל. ס"ל: וימצאוהו מוכרת לחם לכל אדו סמסורו כסי סגור עליו מסעי: שחק אליהם כוי

טוב האלבנות

כדי אדם: קרבו אל העיון המחשבי והמניני והמועצי הם שפחה חלקיק התחמוות שזכר כדלשם הקדמתו וחכמת העכע היא העיון המחשבי, והכמת השמות שמוסדת על המיון והסעוריס היא העיון המניני, והכמת חלכות סגריכה עטה והכמה עמוקה היא המועצי: קרעו מסך הראות בו יקרוו וילון המכסמ מלכתיים בדרכי הסעוים: והגיעו אל סרנוע האמת ביגיעה הגיעו אל המנוחה האמתית שהיא חיי עש"ט מחמת יגיעתם כעכודת ח' כעס"ו: אל שעשועים שמחה גדולה: ולא אחרים מלשון ואחר עד עמה (כדלשתי ל"ב). כלי אורך ימייה לא אחרים מלהביאם אל המנוחה כעס"ב: קרואי אללהים כמו קרווי העדה (כמדבר ח'). ומשחריוו כמו ומשמרי ימלאוני (משלי ח'). ולרהגי צדק ג"ל דכורו כמו וזהו הרציה (קלמ" וירא) ארן מורד אותם וכו' ולא מעככס וכו' אין שום ספרד אחרת אותם מכוול אל חליהם ויין שום מעככ מעככ ארזם מלהודות אל ח' סבר וביחוד ככר לכנס ונימוד לה' לכדו מלמתי לחמוק לגני אדם: התנכר לרם העולם כל' סעולס ותחלוויו עשה עמנו כספיהם ככריי ממה שראו כגמת אהלה להם כפיט שמוקנות למכדי נכסיו כעס"ו אכל ס הכירווים וידעו הרע הסמון כקדכו והסמנו ממנו: הדברו בו וכספרוהו ספרו עניני העולם והרעוהו סוממו: רחמבירוהו כרממו: בגדי סמורותיו כל' הילה עמנו לביהס כולו מחמדים מחמדס ועשה סוז כניי אדם: ויחשבוהו שולל ערוס ונפון וכעמו רעוט: והתרפיהו לרם וכו' הילה עמנו לפניהם ככלו הוא ררסה כמס להס כרף כיהס ודי ססוקס אכל מלכוויו מוכרת אחר

פה לחם

ומורדים על טובתו בכל ענין כדלשם ענין ססס או טוב או סכסו כס מלקוים אלוהו לטוב ומודים עליו: המחשבי והמניני והמועצי סם ג' לחוקת סכססם שזכר סמכרי כקדמת סמבור דכיונו כדלשום היא חמת סעכע ועליוס אמר כיוון כמחשבי סלון כס קך מחשכס וסכני היא חמת כמיון וסכעוריס ועליוס אמר וסמניו וסלשית חמת אלוהס וידעוהו סכורס ועליוס אמר וסמועני מלשון מוסעות ודענ כמ"ט סכל חמת קך שלשיס סלעלות ודענ: קרעו מסך הראות כוי קרעו אל סמק כמכס"ט עניי סככל נדכריס סלעוים: והגיעו אל סרנוע האמת ביגיעה כיגעט שגענו כדכס לכסוס האלוהס וילאו עייכ סעדרת עניני סעולס אל סמנוע האמתיות ואל' י"י סלכ סקך ונח ופניו לעבודת סכורל סכינו נעמוות כקוק סכורל וסכעטענו כס: ולא איחר אורך קצם סלשית וימייה כל עס לכס סלעלות ולימר עוד יס לנו זמן לטעם לענוד: והם ליום סמרה נחפזים ומאחריתו נשמרים כוונר ומסד סכוח עמנו וסילויס מן סעולס כס סכריס ונמסס וסמסקיקס אליו ככדי להפער מסלון גלי חלוס סעולס קר לסיס וסכריס מחחריוו כולומר כס מחחר סכוח וסמיני סדרי סכריכה לאונו עולס קכס לן ס וסריס מן סכוח וסמיני כחוי סעו"ל ככדי להסין לסס להם: קרואי האלהים מלשון קרווי עדס שחכויים כעגדס. ויומר ארלה יו סמח קרווי סוול כמו קרווי אלהס כמו סקולר סכור על סס סכרווי מוכר אל חכריס וסכוונה גליון נפעל לוזמר סכול מוכרט כדכר כ"כ עד כעסעס לו לקנין עמנו עד סידק לחאר אלוהו כחולר זס ונס ככלל ככוונה ססס מלחמיס כחולר זס לסינוס כריילס ותמדיס כקריאל אלהס: ומשחריו מקדימיס לעניו כחפילס כמו ומשמרי ימלאוני: ולהגני צדק כיוניס תמוד כדכר דקך וכוכניס לכון סיוון כמו ולה סכס: יקרים אללו וי' וימר מכל אדם ומכרימס וימר מכל עס: אין מורד אחרם מורד סלון מורד ארזם מכוכין אלהים סוכ ספרד. סורד כלכיון כוא סעולס וסכני כוא סס: ולא מעככס כוי אין שום עכוכ מעככ סהודות לו יח': כבר וביחוד סס סמיניס כוז סלכס קך וכסס סמיניס יחולו ויחולו מעשיסם לסמו י' חתברו לרם סעולס הכירווים רלס סעולס להסכר לסס סול ויכרו סרפטינו ככדי להכונסם ולסמסין לכס אחר סחוחו

שער הפרישות

ורצה להמותם ונפשו מעריו, השקיפו על רוע מעליו והתבאר להם ננות מעשיו ואין לו שלמון עליהם ולא כמה יתקרב אליהם. הם בחירי האלהים הברים וסגולת החסידים בעלי הרואות הפקחות והמשאלות היקרות והיגיעות הרציויות, אשרו אל האלהים ואושרו וסחרו עמו והרויחו, כררו מצפונם ונכררו וכוזו לבותם ונכחרו, הצטידו היראה בדרך הרעה ונצלו ורכבו מרכבות המעשים והגיעו, פגעו בשמחה מתסרת וששון לא ישתנה, נכלמו ממעמד החשבון וכטחו מהימורים. ואתה בני בחר הטוב לנפשך טרם החרטה אשר לא תועיל והדאגה אשר לא תכלה. האלהים יורנו ואותך הדרך הישרה ויטה אותנו אל נתיב ההצלחה ברחמינו ורוב חסדיו, אמן:

שולם שער החשיעי. ההלה לאל יתברך:

טרפא לנפש

כמה דברים הם כפולים כאן כי כן דרך בעלי לשון וכמליה יסרה לתקן טעוין כמלות שונות וכן תמלא כהלים משלי חיוב: ואין לו ריל לעולם: אשרו אל האלהים ואושרו הוא עיד הכא לטבר מטיטיון אותו. או שפרו לאתרים הל אלכיס וואזרו גם כס: תצטיירו היראה כוי אפש שכוז מלשן אז יד שפרו יראה ה' כמה פעמים בדרך רעה שסיה להס זמר ויוגונו עיז וסס לא סיחמו בשביל וס וועלו ופי כהלים ועל עז. או שיעלו כוס מרינה סז יויהס אז סכוד מל' לזכ לדרך וכזו סיא וכס' סיא וסס רלספקין מעשר ואחריתך יטב מזה: האלהים יורנו ואתנו וגם אותך סגודו זה וכמסתכל כדברים הלאל אם סודך סכסכ: ויטה אותנו אל נתיב ההצלחה ברחמינו ורוב חסדיו. אמן:

פת להם

אולם פס סכירו נגלי תרמינו ורחקו ממנו: ודברו בו וספרוהו דברו וידו זה עס זה על אודותיו וכסרו מעשס תרמינו ואזין ככסול רביס ועלומס כל כרונו: לא נעלס סעיניהם בגדו לא נעלס מהס סעלס סוא כוגד כלכסי כריחו ועוזו איהס כמיטעז וייהס כמו סכארק כוס סמלין ככסר כתיבת פולס כמה שזס כזי: ולא כספרהו כוי כוגד יקרא מי סכגד ככעל כריחו אף סמחלס כוי לבו סלס עמו וקרמינו סוא עס כחמלס כסעשס איז שלומו סיא וכס' סיא כלזו: ויהשבורו שולל כהולם כחכס כדעתס לעיזס וסולל מכל תמוד: והתרפה להם ויסאורו כטורה כסכול אחרת לחמו: סלל נמשכו אחריו קלף עליהם ויכרפס מסס סכנל להם להס חקס ידי ספוקס כדי שעי' כן וידרו להסכך אחר עסקיו להמלא אהנס לא סכז לו כי סס מלאכו מוכרת להם להס הזוכן הסכרתי גם כולל ענדס: שחק אליהם כוי סרלס להס פניס שיחיקו ועסס אה סכעס משחקל לנטיס ככדי להסכךין להס אליו ועברו בו לכוזפן פיו: השקיפו על רוע מעליו עיין כמלין כמלמלו על כהולם כשיה לוקות כדיחו ככערתו לדרך וכהטבתו להס. והכס כמה סלמר כסקיפו על רוע מעליו ככוונס על כרעס סלדיק וכלמרד ננות מעשיו כוונתו על כעמו להסע והגדלתו אותס סכוא סגונס: בחירי האלהים הברים סס כזי לככ כניקוחס סקועל רע וסגולת סכדיוס כעשות טוב: בעלי הפקרות הפקורות עיני ככלס עקרות: והמשאלות היקרות המשאלות סס רק כדברים יקרי עסק: והיגיעות הרציויות אינם מיגיעס עלמס רק כדברים כהלים אליו יסי: אשרו אל האלהים דרכו בדרך אכר נוכח ה' וואזרו ממנו ימי' סכלל אותס וחמר עליהם אכריס. אז סכונס על דרך סכא לטכר סכיעין אותו עשי סכמחילי לדרך בדרך כניקוחס כתיקוחס סוכרכו. אחיכ ממלא כסיוע

שוב הלבנון

אשר חלו כפחונס כהטורא ימי' היה מוכרת לתם להס אה אכלס כעמו: שחק אליהם כלי' הרעה להס הלמה כקנון מותרת המנון: ויגער בו סס לא רלו לקנן המותרת: ורצה להטותם אל רעו: ונמו מעליו כרהיקו עלמס ממנו: ואין לו שלמון עליהם אין לעולם כמחלה עליהם ולא כוס עיין שיחלו ממנו ככדי שיחקקכו אליו כעבור: הברים הזכיס: בעלי הרואות והפקרות כעלי כרליס אחר עייהס עקרות ועפיס מלאשית דבר אחיכו: והמשאלות היקרות מוסב על בעלי כלי' בעלי משאלות היקרות מלי' ימלא ה' כל משאלותיך (מהלים כ'): והיגיעות גם זה מוסב על בעלי ר"ל בעלי היגיעות הרציויות: אשרו אל אלהים ואשרו נחשכו אל אלהים ונחשכו דרכיהם כמו וואכר כחך (מהלים מ"א): וכברו עמו מלי' כטורה עשי"כ מוכ סכרס מכמר כסך (משלי ג'): ונבררו כלס אהוביס כלס כבוייס: הצטידו מלי' מזונות ודה לדרך כמו סקיעדו אותו (יהושע ט'): בדרך הרעה דכז עולס סהה וסס סלטידו כירלה ויטלו מעונס עוי"כ: ורכבו מרכבת המעשים והגיעו המעשים סוייס מעשו להס למרכבת ככוד והגיעו מהר אל מחוז חפס: החרטה אשר לא תועיל אחר המות אין סק לה חרטה ולא תשובה:

ימי': בררו מצפונם ונבררו שסס כררו כפוי משכונסיהס ונכחרו ונכרו לקרנתו ימי' כמיס אכרי חכר וסכרד וחמר ככרו עלמנס ספועל רע ולכן ככחר ממנו ימי' סלל איזיס להס כל און אף כשיאכ וכוז ככונס ספועל טוב סיכוי מעשיס כל כן כלי עניס: הצטידו היראה בדרך הרעה ככסרגיש ענמס סכיר סמחרס ככס ורונס סלויכס בדרך רעס אז כלטידו כלומר זיינו עלמס כירלס ה' ונמלנו ממנו: ורכבו מרכבות המעשים כלומר סכדלו חלמנות המעשים למעש סכור וסיעו והכינו כהלינו כמעיניס פגעו כסמורה כמחברה כוי אחר עקרות סס כהולם פגעו כעמח סמחידס כוי וחמר עמח סמחרת על כעמח סכורס עמס לא יספקס על ככונל כטוב אז פנוס כעמה סמחיס כעקרותס כהמלנס סקועל רע ועל כעמח כעמחיס סכדיו עמס אחר סכין לא יכנס: טרם החרטה אשר לא תועיל כיונו אחר כמות וחמר כונס ככזי סכרע כרלוחו סס כמס פונס ככזי סמחרת כרעס גדולה ועל סכוד דורכ ודכר ככסידיס על עומקיו אחר ודכרלס אכר לא תכלה כי זס מעונס לא יוכל לתקן סס זס סכרון לא יוכל למנוס סס: הדרך הישרה כמלען מן כרעמו ככועל רע ויפס אותס וכזי ככועל טוב. אמן:

